

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2021. január 13. napján tartott nyilvános ülés alapján 2021. január 29. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A folytatólagosan, hivatali helyzetével visszaélve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmények miatt **I.r.** vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2018. szeptember 13. napján kihirdetett 42.Kb.2/2017. számú ítéletét megváltoztatja.

A **I.r.** vádlott vonatkozásában megállapított folytatólagosan, hivatali helyzettel visszaélve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetéből a folytatólagosság megállapítását mellőzi.

A bíróság **III.r.**, **IV.r.**, **V.r.**, **VI.r.**, **VII.r.** és **VIII.r.** vádlottakat az ellenük folytatólagosan, bűnszövetségben, társtettesként, üzletszerűen, köteleességszegéssel elkövetett hivatali vesztegetés büntette [Btk. 294. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont aa) alpont és b) pont] miatt tekinti felmentettnek.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r.**, **II.r.**, **III.r.**, **IV.r.**, **V.r.**, **VI.r.**, **VII.r.**, **VIII.r.**, **IX.r.**, **X.r.** és **XIII.r.** vádlottak tekintetében az alábbiakkal hagyja helyben.

I.r. és **II.r.**, **III.r.**, **IV.r.**, **V.r.**, **VI.r.**, **VII.r.**, **VIII.r.** és **XIII.r.** vádlottak esetében a bíróság a határozat rendelkező részében írt bűncselekmények minősítéseinek törvényhelyeiből a folytatólagosan történő elkövetésekre vonatkozó Btk. 6. § (2) bekezdésére, továbbá **I.r.**, **II.r.**, **III.r.**, **IV.r.**, **V.r.**, **VI.r.**, **VII.r.**, **VIII.r.** és **X.r.**, vádlottak esetében a társtettesként történő elkövetésre vonatkozó Btk. 13. § (3) bekezdésére, míg **I.r.** vádlott esetében a bűnszövetségként történő elkövetésre vonatkozó Btk. 14. § (2) bekezdésére történő utalásokat mellőzi.

I.r. vádlott lakóhelye ... szám, **II.r. vádlott** lakóhelye ... szám, **III.r.** vádlott lakóhelye ... szám.

I.r. vádlott személyazonosító okmányának száma:

III.r. vádlott 2014. augusztus 27. napjától ismét őrizetben, majd 2014. augusztus 29. napjától 2014. október 29. napjáig ismét előzetes letartóztatásban volt.

I.r. vádlott amennyiben a vele szemben kiszabott pénzbüntetést nem fizeti meg, illetve részletfizetés engedélyezése esetén egyhavi részlet megfizetését elmulasztja, a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

A bíróság a **I.r.** vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés tekintetében a rendelkező részből mellőzi az egy napi tétel pénzbüntetés összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép feltüntetését.

Az elsőfokú eljárás során felmerült további 316.348,- (háromszáztizenhatezer-háromszáznegyvennyolc) Ft. bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r., IX.r., X.r.** és **XIII.r.** vádlottak tekintetében helybenhagyja.

A megismételt másodfokú eljárás során **XIII.r.** vádlott vonatkozásában felmerült 21.600,- Ft (huszonegyezer-hatszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s

- [1] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2018. szeptember 13. napján kihirdetett 42.Kb.2/2017. számú ítéletében **I.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan, hivatali helyzetével visszaélve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében [Btk. 294. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont ac) alpont] és társtettesként, hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 343. § (1) bekezdés c) pont], ezért őt halmazati büntetésül 2 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 3 év közügyektől eltiltásra, 100 napi tétel, napi tételenként 5.000,- forint pénzbüntetésre és 100.000,- forint vagyonek Kobzásra ítélte azzal, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetése kétharmad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.
- [2] Ugyanakkor az I. rendű vádlottat az ellene 7 rendbeli folytatólagosan, bünszövetségben, üzletszerűen, bűnszegdként, kötelességszegéssel elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette [Btk. 294. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont aa) alpont és b) pont], 4 rendbeli folytatólagosan elkövetett előljároi hatalommal visszaélés vétsége [Btk. 450. § c) és e) pont], folytatólagosan elkövetett szolgálati visszaélés büntette [Btk. 441. § (1) bekezdés], valamint társtettesként elkövetett bünszervezetben részvétel büntette [Btk. 321. § (1) bekezdés] miatt emelt vád alól felmentette.
- [3] **II.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett kötelezettség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntetében [Btk. 293. § (1) és (2) bekezdés] és vesztegetés büntetében [Btk. 290. § (1) bekezdés], ezért őt halmazati büntetésül 1 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. Kötelezte a vádlottat 852,- forint bűnügyi költség megfizetésére.
- [4] Ugyanakkor a II. rendű vádlottat az ellene társtettesként elkövetett bünszervezetben részvétel büntette [Btk. 321. § (1) bekezdés] miatt emelt vád alól felmentette.
- [5] **III.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki szolgálatban kötelességszegés büntetében [Btk. 438. § (1) és (2) bekezdés], ezért őt megrovásban részesítette és kötelezte az eljárás során vonatkozásában felmerült 22.000,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

- [6] Ugyanakkor őt az ellene folytatólagosan, bünszövetségben, üzletszerűen, társtettesként, kötelességszegéssel elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette [Btk. 294. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont aa) alpont és b) pont], a folytatólagosan, bünszervezetben, társtettesként, üzletszerűen, kötelességszegéssel elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette [Btk. 294. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont aa) alpont és b) pont] és a társtettesként elkövetett bünszervezetben részvétel büntette [Btk. 321. § (1) bekezdés] miatt emelt vád alól felmentette.
- [7] **IV.r., V.r., VI.r., VII.r. és VIII.r.** vádlottakat a folytatólagosan, bünszövetségben, üzletszerűen, társtettesként, kötelességszegéssel elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette [Btk. 294. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont aa) alpont és b) pont], a folytatólagosan, bünszervezetben, társtettesként, üzletszerűen, kötelességszegéssel elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette [Btk. 294. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont aa) alpont és b) pont], továbbá a társtettesként elkövetett bünszervezetben részvétel büntette [Btk. 321. § (1) bekezdés] miatt emelt vád alól felmentette.
- [8] **IX.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki szolgálatban kötelességszegés büntetében [Btk. 438. § (1) - (2) bekezdés], ezért őt megrovásban részesítette és kötelezte az eljárás során a vonatkozásában felmerült 22.000,- forint bűnügyi költség megfizetésére.
- [9] **X.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként, hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 343. § (1) bekezdés c) pont] és szolgálatban kötelességszegés vétségében [Btk. 438. § (1) bekezdés], ezért őt megrovásban részesítette és kötelezte az eljárás során a vonatkozásában felmerült 22.000,- forint bűnügyi költség megfizetésére.
- [10] **XI.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés büntetében [Btk. 438. § (1) - (2) bekezdés], ezért őt megrovásban részesítette és kötelezte az eljárás során a vonatkozásában felmerült 100.000,- forint bűnügyi költség megfizetésére.
- [11] **XII.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345. §], ezért őt megrovásban részesítette és kötelezte az eljárás során a vonatkozásában felmerült 100.000,- forint bűnügyi költség megfizetésére.
- [12] **XIII.r.** vádlottat az ellene folytatólagosan elkövetett hivatali kötelezettség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette [Btk. 293. § (1) és (2) bekezdés] miatt emelt vád alól felmentette.
- [13] Az elsőfokú bíróság rendelkezett továbbá az eljárás során elrendelt zár alá vételek megszüntetéséről, az eljárás során lefoglalt bűnjelekről is, valamint a felmerült további bűnügyi költség viseléséről.
- [14] Az elsőfokú tárgyaláson jelen volt katonai ügyész az ítélet ellen valamennyi vádlott terhére fellebbezést jelentett be a következők szerint. **I.r.** vádlott, **II.r.** vádlottak terhére a részfelmentések helyett bűnösség megállapítása és a kiszabott büntetés súlyosítása, **III.r.** vádlott terhére a részfelmentés miatt, a bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása, a teljeskörű felmentéssel érintett **IV.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r.** és **XIII.r.** vádlottak terhére a bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása, továbbá **IX.r.** és **X.r.** vádlottak terhére, eltérő minősítés és büntetés kiszabása érdekében.
- [15] Az I. rendű vádlott felmentésért, védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan eltérő minősítés megállapításáért, harmadlagosan enyhítésért; a II. rendű vádlott felmentésért; a III. rendű vádlott és védője három munkanap gondolkodási idő fenntartását követően a törvényes határidőn belül

felmentésért; a II.-III. rendű és VI. rendű vádlottak védője a II. rendű vádlott védelmében elsődlegesen felmentésért, másodlagosan téves minősítés miatt eltérő minősítés megállapításáért, harmadlagosan enyhítésért fellebbezett, a VI. rendű vádlott tekintetében az ítéletet tudomásul vette. A IV., V., VII. és VIII. rendű vádlottak és védőik, valamint a VI. rendű vádlott az ítéletet tudomásul vették. A IX. rendű vádlott és védője felmentésért fellebbeztek. A X. rendű vádlott és védője a jogorvoslati nyilatkozat megtételére három munkanap gondolkodási időt tartottak fenn, majd mindketten felmentésért fellebbeztek. A XIII. rendű vádlott (a részére történt kézbesítést követően), valamint védője az ítéletet tudomásul vették.

- [16] Az elsőfokú ügyész írásban indokolt fellebbezésében az I. vádpont tekintetében kifogásolta, hogy a törvényszék nem vette figyelembe azon tényt, miszerint **tanú1** első - 2014. október 22. napján tett tanúvallomása - a tanú előadása szerint is hamis volt és számos további tanú vallomása a második, azaz a jelen ügyben felhasznált vallomását támasztja alá. Ellenben felhasználta a tanú második, 2015. augusztus 31. napján tett vallomását, amelyet - csak e vádpont vonatkozásában - további 15 tanú (**tanú22, tanú43, tanú19, tanú18, tanú17, tanú16, tanú15, tanú14, tanú13, tanú13, tanú11, tanú9, tanú7, tanú6, tanú4**) vallomása egyöntetűen igazol. Hivatkozott e körben **tanú13** és VI. rendű vádlott tanúként tett vallomására is, melyekkel összefüggésben álláspontja szerint megállapítható, hogy az ... szervezett zömmel euróban szedett pénzgyűjtés folyt **I.r.** vádlott részére azért, hogy a beosztottjai által elkövetett szabályszegések, bűncselekmények miatt ne kezdeményezzen velük szemben eljárást, illetve ne vonja őket felelősségre. Mivel **tanú1** az alosztályon az egyik legrégebben szolgálatot teljesítő rendőr, aki emellett az I. rendű vádlottal bizalmi viszonyban álló személy volt, fel sem merülhet annak gyanúja, hogy haragudott volna a vádlottakra, avagy bármilyen okból elfogult lett volna velük szemben. Azon túl, hogy a törvényszék **tanú1** vallomását nem tartotta hitelt érdemlőnek, nem adott számot arról, hogy a fentebb felsorolt tizenöt tanú vallomását miért nem fogadta el valóságnak. Ezen tanúk egyebekben alátámasztják azt is, hogy a kérdéses ... forgalmi rendszámú szolgálati gépkocsiban szerelt rádiófrekvenciás műszerblokkoló egységet az I. rendű vádlott szereltette be, de minimum tudott annak létezéséről. Ezt támasztja alá azon tény is, hogy az alosztály munkatársai saját pénzükön tankolták és javíttatták a fenti járművet, amely teljességgel abszurd.
- [17] A II. vádponttal kapcsolatban kifejtette, hogy a törvényszék érvelése nem helytálló, ugyanis **tanú17** vallomásán túlmenően **tanú13** tanúvallomása is közvetlen bizonyítékul szolgál. Az I. rendű vádlott vele is direkt közölte, hogy egy kamionsofőr feljelentése nyomán büntetőeljárás indult velük szemben, amit ő majd megpróbál elsimítani, majd később **tanú13**-al ugyancsak tudatta, hogy segítségével megoldódott az ügy. A két tanú vallomására figyelemmel az I. rendű vádlott tagadása ellenére is kétséget kizáróan megállapítható, hogy a vádlott valótlannal azt állította mindkettőjüknek, hogy büntetőeljárás van velük szemben folyamatban, vagyis szándékosan félrevezette mindkettőjüket. Ezért **tanú17** tanú vallomásának további elemére vonatkozóan sem merülhet fel ésszerű kétely pusztán azért, mert a második mozzanatnál, az előnykérés idején harmadik személy nem volt jelen. Észrevételezte továbbá, hogy bár egyetért a törvényszék azon álláspontjával, miszerint a titkos információgyűjtés idején nem keletkezett a vádpontot alátámasztó bizonyíték, azonban a cselekmény 2012. év május-június hónapokban, azaz fél évvel a TIGY időszakát megelőzően történt. Nem értett egyet a törvényszék azon álláspontjával, miszerint a vádirat nem tartalmaz arra vonatkozó utalást, hogy a vádlott a hivatalos személyt, az ügyészt miként befolyásolta. Álláspontja szerint a bűncselekmény törvényi tényállása nem határozza meg a befolyásolás mikéntjét, ezért befolyásra minden olyan cselekmény alkalmas, amely - akár a döntéshozó hivatalos személy tudtával, akár anélkül - kihatással bírhat az eljárás alakulására.

- [18] A III. és IV. vádpontra vonatkozóan kifejtette, hogy a bünszervezetként minősített, név szerint felsorolt személyekből álló csoport tagjait a Nemzeti Nyomozó Iroda nyomozásának adatai alapján nevezték meg a vádiratban, és ezen személyek közül **XIII.r. vádlotton** és **tanú44** túlmenően számos további személyt ismertek fel az ügy tanúi (**tanú20**, **tanú11**, **tanú4**, **tanú3**) mint olyan személyeket, akik a ... parkolóban, azaz a vádbeli helyszínen ténykedtek pirosozóként, akikről egyébként **tanú3** tanú már évekkel korábban videofelvételt készített a pirosozás közben a vádbeli helyszínen. Mindezekre tekintettel nem hagy kétséget álláspontja szerint az, hogy a vádiratban felsorolt személyek valamennyien megfordultak a ... Panzió parkolójában és a vádirat által rendelkezésre álló adatok alapján körülírt cselekvőségük kimeríti a bünszervezet valamennyi büntetőjogi ismervét.
- [19] Álláspontja szerint továbbá **tanú20** tanú testvére, **F.R.** volt rendőr főtörzsőrmester szolgálati viszonya 2008-ban megszűnt. A Pest Megyei Bíróság 15.B.31/2007. számú ügyében 2010. március 22. napján előzetes letartóztatásba helyezte, a vádbeli időszakban már jogerős börtön büntetését töltötte, ily módon **tanú20** nem számíthatott segítségre testvérétől a pirosozókkal szembeni fellépés végett. **tanú11** tanútól **tanú20** kért és kapott is segítséget, melyről mindketten beszámolnak.
- [20] Az I. rendű vádlott eltávolításával kapcsolatban egyetértett azzal, hogy előnye származott a törvényszék által felsorolt tanúknak, azonban ez önmagában nem teszi kérdésessé nevezettek tanúvallomását, hiszen további kívülálló tanúk vallomása is alátámasztotta az általuk elmondottakat. Arra az álláspontra helyezkedett, hogy nincs ok kétségbe vonni a vádlottakra terhelő vallomást tett rendőr tanúk vallomását pusztán azért, mert **tanú1** tanú elmondta, hogy az alosztály dolgozói zsebre bírságoltak. A bírságolás ugyanis közvetve sem érintette a III. vádpontbeli cselekményeket, az nem volt köthető **tanú16**, **tanú22**, **tanú43**, **tanú19**, **tanú14**, **tanú13**, **tanú11**, **tanú9**, **tanú7**, **tanú3** és **tanú15** személyéhez.
- [21] **tanú1** kijelentése, miszerint "mindenki zsebre bírságolt" vallomásának egy elhangzott, ám kiragadott részlete, amely csupán annak fényében értékelhető egzakt módon, ha figyelembe vesszük vallomásának további részeit is. Erre tekintettel arra az álláspontra helyezkedett, hogy **tanú22** ugyanúgy nem tekinthető érdekelt tanúnak, mint **tanú43**, **tanú19**, **tanú14**, **tanú13**, **tanú11**, **tanú9**, **tanú7**, **tanú3** és **tanú15**.
- [22] Kifejtette továbbá, hogy **XIII.r.** vádlott ... dolgozóinak pénz átadására vonatkozó utalást nem tartalmaz a vádirat. A XIII. rendű vádlott a II. rendű vádlottnak adta át a pénzt, ez pedig azon tényeken alapul, hogy **II.r. vádlott** az "ott dolgozóktól pirosozóktól" származó pénzként adta át a pénzösszegeket **tanú1**nak. A pirosozás szervezése pedig nem vitásan **XIII.r.** vádlott személyéhez volt köthető, aki a vádlottak közül saját vallomása szerint is kizárólag **II.r. vádlott** ismerte, mint benzinkutast.
- [23] **tanú1** elmondta a törvényszék által megállapítottakkal szemben, hogy **II.r. vádlott** a pénzek szétosztását megelőzően tájékoztatta arról, hogy **I.r.** vádlott tud az ügyletről, ezért nem kell tartania semmitől és lényegében ezért egyezett bele abba, hogy a II. rendű vádlottól kapott pénzt szétosztja a négy váltás között. A törvényszék nem adott magyarázatot indokolásában arról sem, hogy **tanú25** és **tanú34** tanúk, valamint **tanú20** tanúk vallomását miért nem fogadta el valósként, holott egybehangzóan **I.r.** vádlott fellépésére vonatkozóan, miszerint fedezte **XIII.r. vádlott** féle csoportot tettek vallomást. Az egyéb bizonyítékokra is tekintettel álláspontja szerint nem merülhet fel ésszerű kétely **tanú1** tanú vallomásának azon elemére nézve sem, hogy **II.r. vádlott** állítása szerint **I.r.** vádlott mind a **XIII.r. vádlott** féle csoport ügyködéséről, mind pedig az állomány korrumpálásáról nyilvánvalóan tudott.
- [24] Álláspontja szerint nem helytálló a törvényszék azon megállapítása sem, mely szerint **tanú1** konkrétan nem tudta megmondani kinek adta át a pénzt, ugyanis abban a kérdésben úgy nyilatkozott, hogy "akire emlékszik és nyugodt szívvel meg tud nevezni... az **tanú6**, **X.r. vádlott**, **IV.r. vádlott**, **VI.r. vádlott**, **tanú13** és **VII.r. vádlott** voltak..". **tanú1** vallomását alátámasztja **tanú15** tanúvallomása is, miszerint "**tanú6** egyenesen feltételül szabta, öneki saját magának tart igényt 100 euróra, különben nincs benne az egészben".

- [25] A IV. vádpontbeli cselekménnyel összefüggésben előadta, hogy **tanú19** és **tanú18** tanúk is érdektelennek tekinthetők, hiszen nem állította **tanú1**, hogy nevezettek zsebre bírságoltak. **tanú15** tanú a bíróságon elsőként tett, **tanú19**ra nézve terhelő vallomását utóbb visszavonta. **tanú15** bírósági tanúkihallgatására közel 5 évvel a cselekmény után került sor, mely tény nagyban befolyásolja az emlékek visszaidézhetőségét, így ez nem hagyható figyelmen kívül.
- [26] Az V. vádponttal kapcsolatban előadta, hogy a vádlott cselekményével az ítéletben helyesen megállapított hivatali vesztegetés elfogadásának büntettén túlmenően a hivatali visszaélés büntettét is megvalósította. Nem lehet ugyanis figyelmen kívül hagyni **tanú30** pénzátadáskor tett azon kijelentését, mely szerint "a múltkor is dolgoztunk, a jövőhéten is dolgozni fogunk", amely nyilvánvalóan arra utal, hogy az I. rendű vádlott korábban is követett ilyen, vagy hasonló jellegű kötelességszegő cselekményt **tanú30** érdekében.
- [27] A VI. vádpont tekintetében **X.r.** vádlottal szemben intézkedés helyett büntetés kiszabását tartotta indokoltnak.
- [28] A VII. vádpontot érintően kifejtette, hogy a törvényszék indokolása nem okszerű, ugyanis **tanú45** a nyomozás során vonakodás nélkül megjelent az ügyészségen és a vádlottakkal való szembesítésén a korábban tett vallomásával érdemben egyező, határozott terhelő tanúvallomást tett III. rendű és IX. rendű vádlottakra, amely időpontban már semmilyen érdeke nem fűződött ahhoz, hogy valótlan állítást tegyen, hiszen semmilyen szabálysértési jogkövetkezménnyel nem kellett számolnia. Ha és amennyiben nem lett volna igaz a ... Rendőrkapitányságon tett terhelő vallomása a vádlottakra, akkor a tanú nem utazott volna évekkel később Magyarországra, egyszerűen nem jelent volna meg a nyomozás során a szembesítés végett. Egy meg nem történt, kitalált vesztegetés miatt továbbá már annak idején ...en sem állt volna meg feljelentést tenni, hiszen **tanú45**t sem **IV.r. vádlotték**, sem más rendőri egységek nem követték, tehát zavartalanul mehetett volna Szerbiáig.
- [29] A videó felvételen egyetértett a bírósággal abban, hogy nem látszik, ahogy **IV.r. vádlott** a kezével 50 eurót mutató mozdulatot tesz **tanú45** felé, és az sem, hogy meglöki nevezettet. Nem hagyható azonban figyelmen kívül álláspontja szerint, hogy **IV.r. vádlott** a videó felvételen nagyrészt vagy a rendőrségi szolgálati gépkocsi, vagy **tanú45** gépkocsijának a takarásában volt váltól lefelé. Így a kezével mutatott jelzés eleve nem volt látható, továbbá az sem, hogy a videofelvételből 8 másodpercnyi idő ismeretlen okból "eltűnt," amely másodpercnyi hiány éppen azt követően kezdődik, hogy **IV.r. vádlott** és **tanú45** intenzíven gesztikulálva vitatkoznak, és azt megelőzően fejeződik be, hogy **tanú45** lehajol a földre közvetlenül a III. rendű **IV.r. vádlott** vádlott előtt.
- [30] A törvényszék indokolásában ugyancsak nem adott számot arról, hogy miért nem vette figyelembe a ... vezetőjének, **tanú46** tanúnak a vallomását sem, amely egyértelműen **tanú45** tanúvallomását támasztja alá.
- [31] X. rendű vádlott cselekményének vádirati minősítésével összefüggésben kifejtette továbbá, hogy nincs jelentősége annak, hogy a vesztegetési cselekménnyel tudott-e, ugyanis a kötelességszegő magatartás észlelése esetén ugyanúgy meg kellett volna tennie a szükséges cselekményeket. Ennek elmulasztásával azonban változatlan álláspontja szerint a hivatalos személy által a hivatali eljárása során, hivatali kötelessége megszegésével elkövetett bűnpártolás büntettét valósította meg.
- [32] Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéleti tényállását a Be. 592. § (1) bekezdés c) pontja alapján a vádirati tényállással egyezően változtassa meg, a vádlottakat a végindítvány szerinti bűncselekményekben mondja ki bűnösnek és az indítvány szerinti büntetéseket szabjon ki.

- [33] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.817/2016/9. számú átiratában a bejelentett ügyészi fellebbezést - módosított tartalommal - fenntartotta. Észrevételezte, hogy a vádiratot a bíróság 2016. április 20. napján kapta kézhez, azonban az első tárgyalás megtartására csak 2017. május 2. napján került sor, amellyel a katonai tanács megszegte az 1998. évi XIX. törvény 278. § (1) és (3) bekezdésében foglalt rendelkezéseket. A fellebbviteli főügyészség azt indítványozta, hogy a másodfokú katonai tanács az elsőfokú bíróság ítéletét az I.-X. rendű továbbá a XIII. rendű vádlottak vonatkozásában a Be. 6. § -ára, a Be. 609. § (1) bekezdésére, továbbá a Be. 608. § (1) bekezdés f) pontjára figyelemmel helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására.
- [34] Az ügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság több olyan súlyos eljárási szabályt sértett, amely miatt az ítélet érdemi felülbírálatra részben alkalmatlan. Kifejtette, hogy **I.r.** vádlottat az ügyészség az I. számú vádpont alapján - egyebek mellett - a Btk. 441. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálati visszaélés büntettével is vádolta. Utalt arra, hogy az elsőfokú katonai tanács az ítélet indokolásában rögzítette, hogy „súlyosabb bűncselekmény hiányában” a szolgálati visszaélés nem valósult meg (ítélet 191. oldal 1-5. bekezdés), a rendelkező részben azonban erről nem hozott döntést, azt nem bírálta el. Emellett hivatkozott arra, hogy az 1. vádpont alapján az I. rendű vádlott vonatkozásában a bíróság - miután az indokolás szerint azt a fentieken túl észlelte (ítélet 191. oldal 6. bekezdés) -, megvalósíthatónak látott további 4 rendbeli, a Btk. 450. § c) és e) pontba ütköző előjárói hatalommal visszaélés vétségét is, amely bűncselekményekkel azonban az ügyészség a vádlottat nem vádolta meg. E bűncselekmények tárgyában egyebekben az I. rendű vádlottal szemben felmentő rendelkezést hozott.
- [...] Hivatkozott arra is, hogy az I. rendű vádlottat érintően a 2. vádpont alapján a Btk. 299. § (1) bekezdésébe ütköző befolyással üzérkedés büntettével megvádolt terheltet a Btk. 441. § (1) bekezdése szerinti folytatólagosan elkövetett szolgálati visszaélés büntette miatt emelt vád alól mentette fel.
- [36] Érvelt továbbá azzal is, hogy III. rendű, **IV.r.**, V. rendű, VI. rendű, **VII.r.**, **VIII.r.** vádlottak vonatkozásában az ügyészség az 1. számú vádirati tényállás alapján a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő kötelesség megszegésére irányuló, folytatólagosan, bűnszervezetben elkövetett hivatali vesztegetés büntettének elkövetésével is vádolta. Álláspontja szerint a bíróság az ítélet indokolásában helyesen állapította meg, hogy az I. rendű vádlott az alárendeltjei (III-VIII. rendű vádlottak) vonatkozásában közhatalmi jogosítványokat nem gyakorol, ekként nem hivatalos személy, így az alárendeltjei és közte a hivatali vesztegetés aktív és passzív alakzata sem valósulhatott meg (ítélet 190. oldal 6. és 7. bekezdés). Mindezek ellenére e bűncselekmények vonatkozásában - ellentétben az I. rendű vádlottal - a III.-VIII. rendű vádlottak esetében nem hozott felmentő rendelkezést, e cselekményeket nem bírálta el.
- [37] Hivatkozott arra is, hogy a IV. rendű és V. rendű vádlottakat a 4. számú vádpont alapján további egy illetőleg kettő rendbeli hivatali vesztegetés büntettével is vádolta, azonban az elsőfokú bíróság e cselekményekkel kapcsolatban is elmulasztott rendelkezést hozni.
- [38] Álláspontja szerint a katonai tanács e mulasztásokkal részint nem merítette ki a vádat, részint pedig túlterjeszkedett azon, amellyel a Be. 6. §-ban foglalt eljárási szabályokat súlyosan megsértette. Ezek az eljárási szabálysértések pedig a másodfokú eljárásban nem orvosolhatóak és azok lényeges hatással voltak a bűnösség megállapítására. Érvelése szerint továbbá az átiratban írtak értelmében az ítélet indokolása a rendelkező résszel e tekintetben teljes mértékben ellentétes, amely a Be. 608. § (1) bekezdés f) pontja szerinti abszolút hatályon kívül helyezési ok.
- [39] Rögzítette, hogy mivel a III-VIII. rendű vádlottak cselekménye a 3. számú tényállás alapján szoros összefüggésben van **II.r. vádlott** cselekményével, hiszen ő továbbította a vesztegetési pénzt a III-VIII. rendű terheltek részére, ezért a hatályon kívül helyezés a II. rendű vádlottat is érinti. Utalt továbbá arra, hogy a 6. sz. ítéleti tényállás alapján IX. rendű vádlott III. rendű vádlottal együtt vonta intézkedés alá a szerb állampolgárt, amellyel kapcsolatban a jelentéstételt X. rendű vádlott

elmulasztotta, ezért a III. rendű vádlottal szembeni hatályon kívül helyezés kiterjed a IX. rendű és X. rendű terhelte is. Mivel pedig **XIII.r.** vádlott volt az, aki a 3. számú ítéleti tényállás alapján a külföldi elkövetőket az inárcsi pihenőhelyre szállította, a vád szerint az általa vezetett bűnszervezettől kapta a vesztegetési pénzt - közvetítőkön keresztül - a III-VIII. rendű vádlott. Ezért cselekménye külön nem bírálható el, a hatályon kívül helyezés a XIII. rendű vádlottat is érinti.

- [40] A kétirányú fellebbezések alapján eljárva a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 2020. február 7. napján meghozott 6.Kbf.50/2019/22. számú végzésével az elsőfokú határozatot **I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r., IX.r., X.r.** és **XIII.r.** vádlottak vonatkozásában hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította. Elrendelte továbbá, hogy a megismételt eljárást a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának másik tanácsa folytassa le.
- [41] **XI.r.** és **XII.r.** vádlottak tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte továbbá **XI.r.** vádlottat a másodfokú eljárás során vonatkozásában felmerült 6.525,- forint, míg a **XII.r.** vádlottat a másodfokú eljárás során vonatkozásában felmerült 25.575,- forint bünyügyi költség megfizetésére.
- [42] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának 42. Kb.2/2017. számú ítélete **XI.r.** és **XII.r.** vádlottak vonatkozásában jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.
- [43] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa hatályon kívül helyező végzése ellen a II. rendű, a III. rendű és a VI. rendű vádlott és védője a másodfokú nyilvános ülés jegyzőkönyve szerint felmentésért, amelyet a védő írásban akként pontosított, hogy védenői tekintetében a hatályon kívül helyező rendelkezés ellen, a részbeni megalapozatlanság kiküszöbölése, a másodfokú eljárás érdemi lefolytatása, és a II. rendű vádlott esetében a felmentő rendelkezés helybenhagyása, és a bűnösséget megállapító rendelkezések megváltoztatása érdekében, a III. rendű és a VI. rendű vádlott tekintetében a felmentő rendelkezés helybenhagyása érdekében jelentette be fellebbezését.
- [44] A IV. rendű vádlott és védője az ítéletben szereplő elírás kijavítása és a felmentő rendelkezések helybenhagyása érdekében fellebbezett. A védő szerint egy egyszerű elírás, ítéletszerkesztési hiba történt, ahol két bekezdést véletlenül megismételt az ítélet szerkesztője, és az nem a bíróság megalapozott mérlegelése, az ítéletben szereplő indokolása szerint került leírásra. Az elírások pedig nem jelentenek olyan eljárási szabálysértést, amely a másodfokú eljárásban ne lenne orvosolható, és a szerkesztési hiba a bűnösség megállapítására sincs lényeges kihatással.
- [45] Az V. rendű vádlott és védője a másodfokú végzés hatályon kívül helyezése, és az elsőfokú ítélet helybenhagyása érdekében élt jogorvoslati jogával.
- [46] A másodfokú nyilvános ülés jegyzőkönyve szerint a VII. rendű és a VIII. rendű vádlottak és védőjük az elsőfokú ítélet helybenhagyásáért, a IX. rendű vádlott és védője szintén a felmentő rendelkezés helybenhagyása érdekében, a X. rendű vádlott és védője felmentés, az elsőfokú ítélet helybenhagyása érdekében, a XIII. rendű vádlott védője az elsőfokú ítélet helybenhagyása érdekében jelentett be fellebbezést.
- [47] A X. rendű vádlott védőjének a nyilvános ülésen elhangzott indokolása szerint az I. rendű vádlott vonatkozásában történt hatályon kívül helyezés nincs kihatással a X. rendű vádlottra.
- [48] A XIII. rendű vádlott védőjének a nyilvános ülésen elhangzott indokolása szerint védence utólag került bele az ügybe, másrészt minden bizonyíték feltárára került a bűnösség fenn nem állása körében, ezért a megismételt eljárásban új tény nem fog előkerülni, emiatt annak nem látja értelmét.
- [49] A fellebbezések folytán eljáró Kúria a 2020. július 14. napján kelt Hkf.III.566/2020/21. számú végzésével a Fővárosi Ítéltábla 6.Kbf.50/2019/22. számú végzését **I.r., II.r., III.r., IV.r., V., VI.r., VII.r., VIII.r., IX.r., X.r.** és **XIII.r.** vádlottak tekintetében hatályon kívül helyezte, és a másodfokú bíróságot az eljárás lefolytatására utasította.

- [50] A Legfőbb Ügyészség Büntetőbírószági Ügyek Főosztálya Törvényességi Ügyek Osztálya a 2020. augusztus 11. napján kelt BF.720/2016/7-I. számú határozatával a **I.r. vádlott** és társai ellen a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa előtt folyamatban lévő büntetőügyben a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészséget a másodfokú eljárásból kizárta és a másodfokú eljárással kapcsolatos ügyészi feladatok ellátására a Győri Fellebbviteli Főügyészséget jelölte ki.
- [51] A kijelölést követően a Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.205/2020/1-I. számú átiratában a bejelentett ügyészi fellebbezést és a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.817/2016/9. számú korábbi átiratában írtakat is - módosított tartalommal - tartotta fenn. Azon meggyőződésének adott hangot, hogy a megállapított tényállás megfelel az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítási eszközök tartalmának. Mellőzendőnek tartotta a tényállás 2./ pontjában írt „közlekedhetett”, illetve a 3./ pontjában írt „ajánlhatták”, megfogalmazást, mivel azok nem tartalmazznak egyértelmű ténymegállapítást. Álláspontja szerint ugyanakkor az elsőfokú bíróság megsértette indokolási kötelezettségét, amikor **tanú1** tanú hamis tanúvallomásra tett nyilatkozatát a jelen ügyben keletkezett terhelő vallomásra is értette.
- [52] Iratellenesen, szakszerűtlen bizonyítékértékeléssel vetette el a törvényszék számos tanú vallomását **tanú1** vallomásra is tekintettel, ugyanis önmagára is terhelő vallomásában konkrét személyeket nevesített.
- [53] Ugyancsak helytelenül vetette el az elsőfokú bíróság a ... forgalmi rendszámú gépjárműbe szerelt kilométer- számláló blokkoló tekintetében **tanú13**, **tanú19**, **tanú18**, **tanú15**, **tanú24**, **tanú21**, **tanú47**, **tanú3**, **tanú22** és **tanú17** tanúk, illetve a VI. és VIII. rendű vádlottak vallomásait a fentiekre tekintettel. A törvényszék nem adott választ indokolásában arra sem, hogy a zsebre bírságolás hiányában mi értelme volt a gépkocsi kilométer- számlálóját blokkolni. A szerkezet adott esetben történő működésbe hozatala a körülmények alapján logikusan - terhelő vallomások hiányában is - arra enged következtetni, hogy az inkriminált gépjárművet korrupciós bűncselekmény elkövetésére használták.
- [54] A védelmi pénzek tekintetében kifejtette, hogy iratellenes azon megállapítás, miszerint **tanú21** és **tanú15** vonatkozó vallomásai később részletgazdagabbak lettek. Ebben a körben továbbá nem értékelte az elsőfokú bíróság **tanú19**, **tanú15** és **tanú1** tanúk vonatkozó vallomását sem.
- [55] A 2./ tényállás vonatkozásában észrevételezte, hogy a törvényszék nem járt utána annak, hogy **tanú17** nehezményezte azt, hogy szinte mindig más váltásban volt. Ezen vádpont tekintetében is iratellenes **tanú22** és **tanú21** tanúk vallomásainak fejlődésére tett megállapítása.
- [56] Nem értékelte a törvényszék **tanú18**, **tanú15**, **tanú11** és **tanú1** tanúk, illetve a VI., VII. és VIII. rendű vádlottak ebben a körben tett vallomását sem.
- [57] A 3./ tényálláshoz fűzött indokolás hiányosságát észrevételezte, mivel a törvényszék nem értékelte **tanú15**, **tanú1** és **tanú20** tanúk vonatkozó vallomásait. A törvényszék a /99 bekezdésében felsorolt hallomástanúk vallomásainak összevetését a rendelkezésre álló bizonyítékokkal elmulasztotta, ezzel megsértette indokolási kötelezettségét. **tanú15** tanú vallomásra tekintettel iratellenes annak rögzítése, hogy kizárólag **tanú20** nyilatkozott úgy, hogy látta a piroszókát.
- [58] A törvényszék elemezte a bünszervezettel kapcsolatos dosszié tartalmát, azonban az abban foglalt iratokat nem vetette össze **tanú26**, **tanú20**, **tanú34** és **tanú25** tanúk vallomásával, illetve **tanú20** és **tanú11** fényképről történő felismerésre bemutatás során elmondottakkal. Mindezek mellett **tanú17** vallomásának részletét önkényesen emelte ki a törvényszék.
- [59] Iratellenesnek tartotta az ítélet 134/ bekezdésében tett megállapításokat **tanú22**, **tanú21**, **tanú20**, **tanú13**, **tanú18**, **tanú15**, **tanú11** és **tanú8** tanúk első tanúvallomására is tekintettel.

- [60] Mellőzendőnek tartotta továbbá a 141/ bekezdést az ítélet indokolásából, mivel ezen tények nem minősülnek olyanoknak, amelyekről a bíróságnak hivatalos tudomása van.
- [61] A 153-154/ bekezdésekben részletezett hangfelvételek elemzésével kapcsolatban kifejtette, hogy azok nem a vádbeli időszakra vonatkoznak, ekként nem relevánsak.
- [62] Mindezekre tekintettel indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Be. 609. § (2) bekezdés d) pontja alapján helyezze hatályon kívül az I., II., III., IV., V., VI., VII., VIII., IX., X., és XIII. rendű vádlottak vonatkozásában az elsőfokú ítéletet és utasítsa az elsőfokú bíróságot új eljárásra.
- [63] Az I. r. vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában elsődlegesen azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Be. 606. § (1)-(2) bekezdései alapján az I. fokú bíróság ítéletét - a bűnösséget kimondó rendelkezéseiben - változtassa meg és az I. rendű vádlottat a 6. vádpontban írt cselekmény vonatkozásában bűncselekmény hiányában, az 5. vádpontban írt cselekmény vonatkozásában bizonyítottság hiányában mentse fel.
- [64] Másodlagos indítványa arra irányult, hogy a másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés b) pontja alapján - hivatkozva a Be. 600. § (1) bekezdésének b) pontjára - térjen át tárgyalásra és bizonyítás felvételével küszöbölje ki az elsőfokú ítéletnek a Be. 592. § (2) bekezdés b) és d) pontjai szerinti részbeni megalapozatlanságát.
- [65] Harmadlagos indítványa azt volt, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Be. 609. § (1) bekezdés alapján - figyelemmel a Be. 609. § (2) bekezdésének d) pontjára - mivel az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének csak részben tett eleget - az elsőfokú ítéletet helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására.
- [66] Negyedlegesen azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Be. 606. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és az enyhítő körülmények túlsúlyára figyelemmel az I. rendű vádlottal szemben kiszabott büntetést enyhítse és az alkalmazott vagyoneklobzást mellőzze.
- [67] Szükségesnek tartotta kiemelni, hogy a tisztességes eljárás lényege, hogy a bírósági eljárásban a vád és a védelem összemérhető jogosítványokkal rendelkezzen. Ez az elv azonban jelen eljárás során alapvetően sérült, mivel a bizonyítékok bizonyos részét a védelem lényegesen később ismerte meg - ha egyáltalán megismerte -, mint a vád. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a büntetőeljárás szabályok betartása mellett alapos bizonyítási eljárást folytatott le. A megállapított tényállás nagyrészt megalapozott, és az 1., 2. és 3. vádpont tekintetében az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az I. rendű vádlottat fel kell menteni. Azonban az 5. és 6. vádpontot illetően az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, a megállapított tényállás részben felderítetlen, továbbá az elsőfokú bíróság tévesen vont le következtetést az I. rendű vádlott bűnösségére. E körben előadta, hogy e két vádpont vonatkozásában a vádhatóság a titkos információgyűjtés során beszerzett, majd felhasznált kép-és hangfelvételekre tudta építeni a vádat. Az elsőfokú bíróság azonban nem vizsgálta teljes körűen a titkos információgyűjtés során keletkezett bizonyítékok felhasználhatóságát, nem teljesültek a feljelentés haladéktalan megtételére vonatkozó törvényi kritériumok, hiszen a titkos információgyűjtés engedélyezését kérő szerv 2013. február 18-án szerezte meg a büntetőeljárásban felhasználni kívánt információt, míg a feljelentést csak 2013. április 26. napján tette meg, a két időpont között összesen 67 nap telt el. Ezért az ítéltábla ítélkezési gyakorlatát szem előtt tartva - mivel álláspontja szerint a szóba jöhető három elkövető nem minősül sok személynek, az ügy pedig bonyolultnak nem nevezhető - sérült a titkos információgyűjtés elrendelése és alkalmazása alatt hatályban volt régi Be. 206/A. § (1) bekezdés b) pontjában írt törvényi követelmény. Ezért a bíróságnak a titkos információgyűjtés során keletkezett bizonyítékokat ki kellett volna zárnia a bizonyítékok köréből. Mivel pedig az elsőfokú eljárás során kizárólag a pénzátadás ténye volt bizonyított, a jogcíme nem, így annak lehetett jogszerű magyarázata is, ezért a vádlott felmentésének van helye.
- [68] Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete több vonatkozásban hiányos, nélkülözi az érdemi érvelést. E körben utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság indokolásából nem derül ki, hogy a „múltkor

is dolgoztunk, a jövő héten is dolgozni fogunk" kitétel miatt bizonyítja a vesztegetés bűncselekményét. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megállapított tényből (**tanú30** 100.000,- Ft-ot nyújtott át az I. rendű vádlottnak, aki azt elfogadta) további tényre helytelenül következtetett, ennek a következtetésnek az indokolása, valamint a bizonyítékok részletes egybevetése hiányzik az ítéletből. Ezért az I. rendű vádlottat fel kell menteni az 5. vádpontban írt cselekmény vonatkozásában.

- [69] Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság tanúként hallgassa ki **TDV-t**, **SPA-t** és **tanú30t**, okirati bizonyítékként értékelje a csatolt írásbeli vallomásukat, valamint a csatolt igazságügyi gépjármű szakértői véleményét.
- [70] Az 5. vádponton alapuló 4. számú ítéleti tényállás kapcsán állította, hogy a folytatólágosság nem állapítható meg. E körben hivatkozott a BH 2017.7.213. számú eseti döntésben írtakra, miszerint a folytatólágosság a hivatali vesztegetés elfogadásának büntette kapcsán akkor állapítható meg, ha folyamatosan fennálló kapcsolatban ugyanattól a személytől többször kér vagy fogad el előnyt a hivatalos személy. Jelen esetben azonban az ítélet vonatkozó tényállásában egyszeri pénzátadást rögzített az elsőfokú bíróság.
- [71] Az 5. ítéleti tényállás vonatkozásában kifejtette, hogy a hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntette megállapíthatóságához szükséges, hogy a hivatalos személy lényeges tényt foglaljon hamisan közokiratba. **tanú31** elfogásának a helyszíne azonban nem minősül lényeges ténynek, így a cselekmény nem bűncselekmény, hiszen a tényállás egyik eleme hiányzik. Ezen túlmenően azonban az önkéntes feladásra, így az állam büntetőjogi igényének részbeni kielégítésére nem került volna sor az I. rendű vádlott közreműködése nélkül. Ha ugyanis nincs az I. rendű vádlott gyors segítsége és eljárása, **tanú31** a mai napig is a nemzeti elfogatóparancs hatálya alatt állna. Erre figyelemmel **I.r.** vádlott cselekménye a társadalomra veszélyességet is nélkülözi.
- [72] A büntetés enyhítésére irányuló indítványa körében - mivel a folytatólágosság tévesen lett megállapítva az ítélet rendelkező részében - indítványozta, hogy a másodfokú bíróság azt ne értékelje súlyosító körülményként. Álláspontja szerint továbbá az 5. tényállási ponttal kapcsolatosan a társtettesi alakzat és a beosztott rávétele bűncselekmény elkövetésére ugyanazon körülmény kétszeres értékelését jelentené, az a ne bis in idem elvébe ütközik, ezért ez utóbbi körülmény súlyosítónak nem értékelhető. Utalt továbbá arra, hogy az adott bűncselekmény elszaporodottsága súlyosító körülményként kizárólag akkor értékelhető a terhelt terhére, ha a vádhatóság képviselője legkésőbb a perbeszédében, hiteles statisztikai adatokra alapítottnan előadja, hogy az adott évhez képest a megelőző években hogyan alakultak a felhívott bűncselekmény elkövetési számai. Ilyen statisztikai adatokkal azonban a vádhatóság nem szolgált. Ezzel szemben nyomatékos enyhítő körülmény a jelentős időmúlás, az, hogy a vádlott több mint 5 éve áll büntetőeljárás hatálya alatt, a kiváló szolgálatteljesítése, az, hogy két kiskorú gyermek eltartásáról köteles gondoskodni, továbbá hogy beosztásából történt felfüggesztésével már joghátrány érte.
- [73] Az I. rendű védő a fellebbezés írásbeli indokolásának kiegészítésében egy hosszú történelmi kitekintést tett a társadalomra veszélyesség fogalmának a Büntető Törvénykönyvekben való változásával, valamint a társadalomra veszélyesség fogalmával kapcsolatosan kimunkált jogirodalmi álláspontok tekintetében.
- [74] Az I.r. vádlott is előterjesztette a fellebbezése írásbeli indokolását, melyben bűnösségét minden vonatkozásban tagadta és lényegében csatlakozott a védője által előterjesztettekhez. Ezzel együtt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítélet felmentő rendelkezéseit hagyja helyben, míg a marasztaló rendelkezések tekintetében változtassa meg az ítéletet, őt minden vádpontban mentse fel és szüntesse meg a tulajdonát érintő zár alá vételt.
- [75] A II., III. és VI. rendű vádlottak védője írásbeli észrevételében elsődlegesen fenntartotta a II. és III. rendű vádlottak felmentésre irányuló védői, korábban indokolt fellebbezéseit. Álláspontja szerint

tanú1 tanúvallomását illetően az elsőfokú bíróság ítélete nagyfokú hiányosságban szenved, ugyanis nincs más bizonyíték a tanú elfogadott nyilatkozataira sem. Erre figyelemmel nyilatkozatait ki kell zárni a bizonyítékok köréből, mivel nem lehet ellentmondásos nyilatkozataiból a valóságot megállapítani. Amennyiben ezt az álláspontot nem osztaná az ítélőtábla, úgy **tanú1** első, 2014. október 22. napján tett vallomását bizonyítékként felhasználva indítványozta lefolytatni az eljárást. Erre vonatkozóan utalt arra, hogy **tanú1** második tanúvallomása során nemcsak hogy nem tisztázta a hatóság a korábbi vallomásától való eltérést, hanem a korábbi vallomását csak az elsőfokú eljárás során sikerült beszerezni.

- [76] Az elsőfokú ítélet tévesen tartalmazza azt, hogy a tárgyaláson **tanú1** több, mint két oldalas vallomását személyesen előadta. A bíróság a tanút kérdezte, aki magától semmit nem tudott mondani, csak a felolvasott vallomására mondta azt, hogy azt ő mondta. A vádhatóság annyira **tanú1** második tanúkihallgatási jegyzőkönyvében felvettek alapján készítette a vádiratot, hogy sok esetben semmilyen más adatot, bizonyítékot nem is szerzett be azok hitelességének ellenőrzésére.
- [77] A „hallomástanúk” tekintetében azon meggyőződésének adott hangot, hogy érdekelt és nem elfogulatlan tanúkról van szó. Vallomásaik épp azért nem bírnak relevanciával, mert mint védőbeszédében kifejtette, húsz-huszonöt féleképp hallották, de nem tapasztalták az általuk elmondottakat. A tanúk akkor „emlékeztek” vissza a hallottakra, amikor a kihallgatáson direkt arra rákérdeztek. Erre tekintettel a bizonyító erejüket az elsőfokon eljáró bíróság a helyén értékelte.
- [78] A szolgálati gépjárműbe szerelt blokkolóval kapcsolatban annak a meggyőződésének adott hangot, hogy az alapügyben azt sem bizonyította a vádhatóság, hogy az működött volna, vagy használták volna. Nem az első fokon eljáró bíróság feladatai közé tartozik annak megindokolása, hogy mi értelme volt a jármű kilométer-számlálóját blokkolni, emiatt az indokolás hiánya nem teszi az ítéletet megalapozatlanná.
- [79] **tanú20** tanúvallomásának állításait a III. rendű vádlott vallomása más megvilágításba helyezi álláspontja szerint. Színelvű viselkedése annak érdekében történt, hogy kiderüljön számára az esetleges összefonódás a panzió alkalmazottjai és a bűnelkövetők között. Senkitől nem volt hivatalos tudomása a hatóságnak arról, hogy XIII. rendű vádlott a pirosozók főnöke lett volna, ezt csak **tanú20** állította vallomásában. A XIII. rendű vádlott a terhére rótt cselekmény elkövetését tagadta, az azzal ellentétes tényállítás bizonyítatlan maradt. Arra sincs objektív adat, hogy a pirosozók mikor, mennyi ideig voltak az inkriminált helyszínen, volt-e főnök közöttük, volt-e kapcsolatuk a rendőri erőkkel.
- [80] **II.r.** vádlottat annak ellenére ítélte bűnösnek az elsőfokú bíróság, hogy minden más vádlottat ez ügyben felmentett. Tehát akitől a vád szerint a pénzt kapta - **XIII.r. vádlott** - az ítéleti tényállás szerint nem adta a pénzt, és akinek **II.r. vádlott** tovább adta a pénzt - **III-VIII. rendű vádlottak** - ők nem kapták azt meg az ítéleti tényállás szerint. Erre tekintettel kérte, hogy az ítélőtábla mentse fel védencét, mivel nem bizonyítható a tevőlegessége, bűnössége.
- [81] Utalt arra továbbá, hogy a védők érveléseinek és a vádlottak vallomásainak, tagadásainak kívül az eljárás során a tanúk is **tanú1** második tanúvallomásával ellentétes vallomásokat tettek az ügyben.
- [82] **III.r.** vádlottat nem abban a bűncselekményben találta az elsőfokú bíróság felelősnek, mint amivel őt a vádhatóság mindvégig vádolta. Nem tényállásszerű a megállapított cselekvőssége, másrészt az elsőfokon eljáró bíróság nem folytatott arra vonatkozóan bizonyítást, hogy megállapíthassa azt, hogy védence tevőlegessége miatt jelentős hátrány vagy súlyos hátrány bekövetkezett-e. Az ügyészégi tényállítás, hogy védence az intézkedés során nem ellenőrizte az eljárás alá vont személyt, nem nyert bizonyítást. Mind a személyi adatai, mind a jármű ellenőrzésre kerültek. Ezért iratellenes az ítélet 175. oldal V. bekezdésében az a mérlegeléssel megállapított tényállítás, hogy a vádlottak nem ellenőrizték le **tanú45** adatait a nyilvántartásban. Álláspontja szerint az intézkedés a feljelentés megírásával, csekk kiállításával fejeződik be. Az intézkedő rendőrök nem tartották rendkívüli eseménynek a történeteket, ez magyarázatot ad arra is, hogy miért nem került azonnali továbbjelentés, üldözés, határzár bevezetése. Ilyen szabálysértési ügyben épp az okozott volna

nagyobb hibát, vagy szakmailag indokolhatatlan erődemonstrációt vagy még annál is nagyobb gondot, ha tovább folytatódik a rendőri intézkedés és esetleg kényszerintézkedés vagy beavatkozás a szabálysértővel szemben. Nem szabad figyelmen kívül hagyni a Rendőrségi törvény 15. §-ának arányossági klauzula szakaszait sem. A törvényes cél álláspontja szerint az adatok megállapításával megvalósult. Így további korlátozás nem volt szükséges, és semmiképp nem lehetett volna arányos sem.

- [83] **Tanú46** a tárgyaláson előadott álláspontja szerint a TIK központnak történő azonnali jelentést mulasztotta el az intézkedő rendőr, és a TIK központnak kellett volna állást foglalnia a további intézkedésekről. A védő érvelése szerint ezen adatok alapján a bűncselekmény tényállási eleme hiányzik. Ez a cél nem hiúsult meg azzal, hogy az eljárás alá vont az iratait hátrahagyva eltávozott a helyszínről, hiszen a büntetés kiszabását ezzel a magatartással nem lehet így elkerülni. Magyarország területének elhagyása sem hiúsítja meg a büntethetőséget, ezért az ítélet ezen okfejtése a védelem szerint nem helyes.
- [84] **tanú1** többször említett második tanúkénti vallomásával összefüggésben utalt rá, hogy a tanú ekkor már nem volt a büntetőeljárás hatálya alatt, vele szemben a nyomozást megszüntették, tehát bármit mondhatott, saját magára nézve súlytalan vallomást tehetett. A mai napig rendőrként dolgozik. Az általa órákon át mondott vallomásából egyetlen mondatot nem tudott felidézni vagy magától elmondani a tárgyaláson. Ráadásul nem szokásos módja a nyomozás során olyan egyezség és a büntetlenséget maga után vonó alku egy gyanúsítottal, amikor a nyomozás szinte befejezést nyert. Szakmaiatlan, hogy az így nyert tanúvallomás nem tartalmaz nívumot.
- [85] Mindezekre tekintettel arra az álláspontra helyezkedett, hogy a törvényszék ítélete a Be. 592. § II. bekezdés a), b), c), és d) pontjaiba ütköző részbeni megalapozatlanságban szenved, ezért elsődlegesen a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint a fentiekben rámutatott helyesbítésekkel kiegészítve - részben az iratok tartalma alapján - kérte megállapítani a pontos tényállást, és így az úgy a (3) bekezdés alapján másodfokon felülbíráhatóvá válik, amely alapján a korábbi védői indítványok szerint kérte védenői büntetőjogi felelősségük hiányának megállapítását. Másodlagos indítványa az, hogy a Be. 604. § (1) bekezdésének c) pont cb) alpontja szerint az ítélet tábla az ítéletet helyezze hatályon kívül és utasítsa az elsőfokú bíróságot új eljárásra.
- [86] A IV. rendű vádlott védője a Főügyészség átiratával összefüggésben tett észrevételében kifejtette, hogy **tanú1** tanú tévesen 2014. október 25. napján kelteként megjelölt első vallomását a nyomozó ügyész kivette a bíróságnak felterjesztett nyomozati iratok közül, és azt védői indítványra, a bíróság által kötelezve csatolta csak be a tárgyaláson. A tanú alkut kötött az ügyészséggel, több büntetőeljárást megszüntettek vele szemben, szolgálati viszonyát is visszaállították, így semmiképpen sem tekinthető a fentiek miatt érdektelen tanúnak. Az együttműködési megállapodás nélkül súlyos következményekre számíthatott. Mindemellett „terhelő” vallomása zömében általánosságokat tartalmaz.
- [87] A főügyészség átiratában tévesen írja, hogy a tanú a borítékokat átvevő személyeknél vádlottakat nevesít. A tanú valójában azt állítja, hogy a váltás valamelyik tagjának adta át azokat, de hogy konkrétan kinek, arról nem nyilatkozik. Nincs tehát konkrét kétséget kizáró adat arra, hogy **tanú1** tanú hol, mikor, milyen összeget és kinek a jelenlétében fizetett. Egyébként a tanú több esetben ellentmondásba került saját vallomásával is.
- [88] **IV.r.** vádlott 2012. szeptember 16. napi hatállyal kezdhette meg szolgálatát aán. **tanú1** tanú valótlan vallomása és a vádirat szerint már 2012. év elején elmondta I. rendű vádlottnak, hogy ő és többek között IV. rendű vádlott zsebre bírságoznak, továbbá 2012. év májusától havonta személyenként 20 eurót, vagy 5.000,- Ft-ot szedett be IV. rendű vádlottól és más vádlottaktól. Vallomásában nincs pontosan körülírt ellenőrizhető és kétséget kizáróan bizonyítható adat arra, hogy a IV. rendű vádlott **tanú1** tanútól, vagy bárkitől pénzt, borítékot, vagy bármilyen előnyt elfogadott, vagy ilyet továbbított volna.

- [89] A főügyészség „szakszerűtlen” bizonyítékértékelésével kapcsolatban azon meggyőződésének adott hangot, hogy az ügyész nem a bíróság indokolását hiányolja, hanem a mérlegelését (annak eredményét) tartja szakszerűtlennek. Az ügyészi indítvány azonban nem lehet eredményes, mert alapvetően az első fokon eljáró bíróság mérlegelési jogkörében megállapított tényállását támadja. Az elsőfokú bíróság a vádirattal beterjesztett bizonyítási eszközöket vizsgálja és értékeli. A bíróság az átlagosnál is többet tett jelen büntetőügyben, kimerítette a jogszabályban előírt rendelkezéseket a tényállás alapos megállapítása érdekében. A főügyészség indítványában csak olyan kérdéseket vetett fel melyeket az első fokon eljáró bíróság tényállásában mérlegelt.
- [90] Mindezekre tekintettel indítványozta, hogy az ítéletábra határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítsa, **IV.r.** vádlottal szemben bejelentett ügyészi fellebbezést a nyilvános ülésen - mint alaptalant - utasítsa el és a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2018. szeptember 13. napján kihirdetett 42.Kb.2/2017. számú ítéletét a IV. rendű vádlott tekintetében a Be. 605.§ (1) bekezdés első fordulata alapján hagyja helyben.
- [91] Az V. rendű vádlott védője írásbeli észrevételében elsődlegesen az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta a Be. 605. § (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel. Másodlagosan a Be. 606. § (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel azt indítványozta, hogy a másodfokú katonai tanács oly módon változtassa meg és egészítse ki az ítélet rendelkező részét, hogy az V. rendű vádlottat a rendelkező részben írtakon túl a kötelesség megszegésére irányuló, folytatólagosan, bünszervezetben elkövetett hivatali vesztegetés büntette (Btk. 13. § (3) bekezdés, Btk. 293. § (1) és (2) bekezdés), valamint 2 rendbeli kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette (Btk. 293. § (1) bekezdés (2) bekezdés) bűncselekmények vonatkozásában is felmentettnek tekintse. Hivatkozott arra, az ítélet minden vádpontot érintően tartalmaz tényállást, illetve az elsőfokú bíróság minden tényállás kapcsán számot adott arról, hogy a vádiratban rögzítettek közül mely tényeket tudta megállapítani. Mérlegelési tevékenységéről is számot adott, ekként az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, a bírói mérlegelés eredménnyel nem támadható a másodfokú eljárás során. Érvelése szerint nem foghat helyt a Fellebbviteli Főügyészség azon, az átirat 3. oldal első bekezdésében írt okfejtése sem, miszerint az elsőfokú bíróság elmulasztott volna a 4. számú vádponttal kapcsolatosan rendelkezést hozni. Az ítélet 193. oldal alulról a hetedik bekezdésében ugyanis kifejtette azon jogi álláspontját, miszerint „A IV. és az V. rendű vádlottaknak a vádirati 4. tényállási pontban írt magatartása törvényi egységet képez a vádirati 3. tényállási pontban írt magatartásukkal, ezért a bíróság e két pontot összevonta”, ez a törvényi egységgel kapcsolatban kifejtett álláspont véleménye szerint is helyes. Kifejtette továbbá, hogy még amennyiben a másodfokú bíróság nem is ért egyet a törvényi egységgel kapcsolatban kifejtett jogi indokolással, akkor sem kell az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezni. Ehelyett a másodfokú bíróság a Be. 606. § (1) bekezdése alapján akként egészítse ki az ítélete rendelkező részét, hogy az V. rendű vádlottat a 2 rendbeli a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző de a (2) bekezdés szerint minősülő, kötelezettség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette miatt emelt vád alól is felmentettnek tekintse (4. számú ítéleti tényállás).
- [92] Kifejtette továbbá, hogy a Be. 608. § (1) bekezdés f) pontjában írt abszolút hatályon kívül helyezési ok akkor lenne megállapítható, ha a felmentő rendelkezések ellenére az ítélet bármelyik tényállási pontjában írtak valamilyen bűncselekmény megállapítására irányuló történeti tényállási elemeket tartalmaznának, erről azonban nézete szerint nincsen szó.
- [93] Osztotta továbbá a Fellebbviteli Főügyészségi átirat 2. oldal utolsó bekezdésében kifejtetteket abban a tekintetben, hogy az I. rendű vádlott az alárendeltjei, ekként többek között az V. rendű vádlott vonatkozásában közhatalmi jogosítványokat nem gyakorol, ekként nem hivatalos személy, így alárendeltjei és közte a hivatali vesztegetés aktív és passzív alakzata sem valósulhatott meg. Nem osztotta azonban az ügyészség álláspontját a tekintetben, hogy a felmentő rendelkezés elmaradása

hatályon kívül helyezési okot valósít meg, a felmentő rendelkezés pontosítására lehetőség nyílik a másodfokú eljárás során.

- [94] Az V. rendű vádlott védője észrevételezte továbbá, hogy a Fellebbviteli Főügyészség átirata érdemi ellentmondást is tartalmaz, mivel részletezi az elsőfokú bíróság milyen bizonyítékokat nem vett figyelembe, ehhez képest az átirata 1. oldal utolsó bekezdésében kifejti a megállapított tényállás megfelel az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítási eszközök tartalmának.
- [95] A felsorolt indokolási kötelezettség megsértése körében tett megállapításokkal kapcsolatban kifejtette, hogy **tanú1** tanú nem tekinthető érdektelennek az ügyben. A tanú vallomásával kapcsolatban nem fejtette ki a törvényszék, hogy melyik tanúvallomásában tett hamis vallomást, mely nem is lényeges, mert a törvényszék a tanú szavahihetőségére utalhatott.
- [96] A tanúk szavahihetőségével kapcsolatban nem vette figyelembe az ügyészség **tanú1**nak az idézett nyomozati iratok IV. kötet 365. oldalán tett vallomásának ...8. oldal I. bekezdésében, illetve a 2017. május 30. napján tárgyaláson (jegyzőkönyv 23. oldal lap alján) tett vallomásakor elmondott körülményeket.
- [97] **tanú1** tanú ellentmondásos vallomásain kívül, a vád álláspontjának alátámasztására csak olyan tanúk állnak rendelkezésre, akik hallomásból értesültek a történetekről, mivel egyéb bizonyítékok beszerzésére (leplezett technikai eszközök alkalmazásával) nem került sor.
- [98] A kilométer-számláló blokkoló szerkezetet érintően szintén nem osztotta az ügyészi álláspontot. A törvényszéknek nem kellett a felhasználásra választ adnia, mivel a szerkezet beszerelője ismeretlen, annak beszerelésénél egyik tanú sem volt jelent, még **tanú1** sem. Nem lehet minden kétséget kizáróan megállapítani a ... frsz-ú gépjárműben talált szerkezetről tudomással bírók és az azt használók körét, illetve a gépjármű feltétlen szükségességét, a feltételezett zsebre bírságolások elkövetéséhez, így a kilométer-számláló blokkoló szerkezet használatához fűződő feltételezett vádlotti érdekeltséget sem.
- [99] **tanú21** és **tanú15** tanúvallomásainak részletgazdagabbá válása tekintetében utalt rá, hogy a törvényszék ítélete 153. oldal 58. bekezdésében általánosságban tett a **tanú1** tanúvallomását alátámasztani látszó tanúk vallomásával kapcsolatban megállapítást, és semmilyen további következtetést nem jelölt meg. A törvényszék megállapítása a tanúvallomások legnagyobb része vonatkozásában helytálló.
- [100] **tanú19** első, majd folytatólagos ügyészségi kihallgatása során kétség merül fel meglátása szerint a tanú szavahihetőségével kapcsolatban, ez a 20 eurós beadásokat is érintette.
- [101] **tanú15** tanú esetében is megállapítható, hogy az első és a folytatólagos tanúkihallgatása során elmondottak nem fedik egymást. A tárgyalások során az I. rendű vádlott védője **tanú15** tanút kérdezte az ellentétes vallomásainak okáról, ahol a korábbiaktól szintén eltérő választ adott.
- [102] **tanú15** vallomásában (nyomozati iratok IV kötet 240. oldal) az általa gyanúsnak vélt személyek megfigyeléséről ad számot két tanulóval a jobb ... parkolóban, miközben az I. rendű vádlott utasítja a másik oldali parkolóban, egy gyanús gépkocsi ellenőrzésére. A fentiek tükrében nem nyert kétséget kizáróan bizonyítást, hogy a tanú pirosozókat figyelt meg. Az ügyészség által hivatkozott jelentést nem a pirosozókról írta a tanú a vallomása szerint, hanem arra az I. rendű vádlott utasította, az előtte a tanú számára utasításba adott intézkedés kapcsán.
- [103] Amennyiben a II. rendű vádlott sűrűn is találkozott I. rendű vádlottal az alosztályon (ahol az I. rendű vádlott irodája „be volt technikázva”), a találkozóiokon elhangzottakról nincs információ, így azok témája ismeretlen, ebből pedig további, kétséget kizáró következtetéseket levonni nem lehet.
- [104] **tanú20** tanúvallomását a törvényszék az ítélet 158-160. és 162. oldalain értékelte.
- [105] Az ítélet 158. oldal 99. bekezdésében tesz egy állítást a törvényszék, az ott felsorolt tanúk tanúi minőségéről, annak a bizonyításhoz való viszonyáról, viszont az egyes tanúk által állítottakat az egész ítélet során értékeli, így nem jelenthető ki meglátása szerint, hogy nem vetette össze a tanúvallomásaikat az egyéb bizonyítékokkal.

- [106] Az ítélet 158. oldal 104. bekezdésében a törvényszék által tett állítás helyes, mivel **tanú20** elmondása szerint a XIII. rendű vádlottat látta, tehát a tanú megnevezett egy, az általa és a vád által pirosozáshoz köthető személyt, míg **tanú15** tanú ilyet nem tett.
- [107] Az ítéletben **tanú20** megjelölt tanúvallomásának röviden kiemelt és az ügyészség által hosszabban idézett vallomásrészlet lényegét tekintve mindkét esetben megegyező, annak önkényes kiemelésére tett utalás téves. **tanú20** tanú szerint, nem akkor történtek megfigyelések a parkolóba, amikor a bűnözők ott voltak. Egyébként a tanú nem tudhatta, hogy az alosztály mikor és hol tart megfigyeléseket. A vád szerint a pirosozók és az egyéb vagyron elleni bűncselekményeket (gépjármű feltörés, üzemanyag lopás stb.) elkövetők egy bűnözői kör volt. A vagyron elleni bűncselekmények a parkolóban mindennaposak voltak, így a tanú állítása nem állja meg a helyét.
- [108] A VII. és VIII. rendű vádlottak védője a Főügyészségi átiratában írtakra tett észrevételében utalt arra, hogy a 2017. május 30. napján tartott tárgyaláson **tanú1** a nyomozati szakban tett vallomását fenntartotta, ugyanakkor a terheltek - így a VII. és VIII. rendű vádlott - vonatkozásában semmiféle konkrétumot nem mondott el. **tanú1** tanúvallomása szerint a ... forgalmi rendszámú Škoda Octavia személygépjármű zömmel az I. rendű vádlott bizalmi körébe tartozó III., VI. és XI. rendű vádlottak használták. Rendkívül aggályos lenne álláspontja szerint egy ilyen vallomás alapján valakit bűnösnek kimondani úgy, hogy azt védenecsei tekintetében - ahogyan **tanú1** vallomása sem - a vádat semmilyen más bizonyíték nem támasztja alá. Márpedig határozottan kijelenthető, hogy nincsen olyan bizonyíték, amivel **tanú1** vallomása alátámasztható lenne. Egyebekben **tanú1** még önmagát, az általa előadottakat sem tudta alátámasztani, hiszen vallomásában sem konkrét időpontot, sem konkrét helyet nem tudott megjelölni egyetlen alkalommal sem.
- [109] Az ügyészség feltételezései nem tények, így nem bizonyítási eszközök, a feltételezés pedig nem szerepel a Be. bizonyítási eszközökre vonatkozó rendelkezései között. A védelem számtalan „logikus” okot tudna arról adni, mely okból lehet értelme a számlálót blokkolni.
- [110] Jelen ügyben nem állapítható meg az indokolási kötelezettségnek az ítélet felülbírálatra alkalmatlanságát eredményező nagymértékű elmulasztása, hiszen a tényállás megállapításának az indokairól az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése során kellő részletességgel számot adott. A hatályon kívül helyezést elsősorban ténybeli indokolási hibák idézhetik elő, azonban a Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.205/2020/1-I. számú átiratában írtak szerint, nem ténybeli indokolási hibákat jelöl meg, hanem az elsőfokú bíróság értékelő-mérlegelő tevékenységét támadja. Az a fajta szakszerűtlennek tartott értékelés, melyet a vádhatóság az elsőfokú bíróságnak felró - akár ténykérdésben, vagy jogkérdésben - a fellebbezési bíróság részéről kiegészíthető, korrigálható, helyesbíthető.
- [111] Mindezekre tekintettel indítványozta, hogy az Ítélet tábla a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2018. szeptember 13. napján kihirdetett 42.Kb.2/2017. számú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján védenecsei vonatkozásában hagyja helyben.
- [112] A X. rendű vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtette, hogy a közokirat-hamisítás büntetében történt marasztalás álláspontja szerint megalapozatlan. Érvelése szerint az elsőfokú katonai tanács nem tett eleget indokolási kötelezettségének, nem lehet megállapítani, hogy milyen bizonyítékok alapján jutott az ítélet 185. oldal 4. bekezdésében rögzített megállapításra. Nyomatékosan utalt arra, hogy nem **X.r.** vádlott készítette az inkriminált jelentést, az ő aláírása csak átadóként szerepel a jelentésben, mivel ő adta át a körözött személyt a körözést kibocsátó szerv beosztottjának. Álláspontja szerint továbbá az az ítéleti következtetés, miszerint **X.r.** vádlott tisztában volt az elfogása valódi helyszínével és körülményeivel, ezáltal a jelentés valótlan tartalmával, szintén indokolás nélkül maradt, ezáltal megalapozatlan. Egyebekben utalt arra, hogy az I. rendű vádlott is elismerte, hogy a jelentést ő készítette.

- [113] Összességében tehát érvelése szerint a X. rendű vádlott bűnösségére levont következtetés a közokirat-hamisítás elkövetésével kapcsolatban megalapozatlan és ellentétes a lefolytatott bizonyítás eredményével. Álláspontja szerint tehát a vádlott nem készített hamis közokiratot, annak elkészítésében semmilyen formában nem vett részt, az elfogott személy átadásának igazolása nem képezi tartalmi elemét a közokiratnak. A jelentés valótlán tartalmáért csakis annak készítője és az intézkedést igazoló előjáró tehető felelőssé. A szolgálatban kötelességszegés vétségével kapcsolatosan kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét e körben is elmulasztotta, mivel nem indokolta meg, hogy a vádlott konkrétan milyen szolgálati szabályt segett meg, mivel a vádirat által hivatkozott, a 20/2013. (V.7.) ORFK utasítás IV. fejezet 23. pontjában írt rendelkezés nem a vádbeli esetre vonatkozik. Egyebekben utalt arra is, hogy a 2016-ban lefolytatott fegyelmi eljárás anyaga tartalmazza **X.r.** vádlott 2013. november 24-én kelt jelentését, amelyben jelenti a **III.r.** vádlott által telefonon bejelentett eseményt. Mindezekre figyelemmel azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság büncselekmény hiányában mentse fel a X. rendű vádlottat.
- [114] A megismételt másodfokú nyilvános ülésen az I. rendű vádlott védője az írásban korábban becsatolt és előadott fellebbezését és annak indokolását fenntartotta. Eszerint nem osztotta az ügyészség azon álláspontját, mely szerint az elsőfokú bíróság több vádpont esetében nem merítette ki a vádat, egyes esetekben pedig azon túlterjeszkedett, illetve hogy eltérő jogi álláspontot foglalt el. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét is teljesítette. A felmentő rendelkezésekkel teljes egészében egyetértett, az 5. és 6. vádpontokkal kapcsolatos, az írásban is előterjesztett aggályait megismételte. Az ítélet e körben megalapozatlan, a tényállás felderítetlen, indokolatlanul került sor az I. rendű vádlott bűnösségének megállapítására. Utalt arra, hogy a titkos információgyűjtés eredményeként beszerzett bizonyíték nem használható fel, mert a hatóság megsértette a feljelentés haladéktalan megtételére vonatkozó törvényi követelményeket. Ezért továbbra is kérte a titkos információgyűjtés során beszerzett bizonyítékok kirekesztését. Összességében a felmentő rendelkezések helybenhagyását, míg az 5. és 6. vádpontokban a vádlott felmentését indítványozta. Utalt arra, hogy a vádlott nem vitatta, hogy átvette a 100.000,- forintot **tanú30**tól, ezt azonban **tanú30** nem azért adta, hogy őt megvesztegesse, hanem ez az összeg a feleségének járt a **tanú30**nak végzett munkája után. Másrészt hivatkozott arra, hogy **tanú30**nak nincs a vádiratban szereplő típusú gépkocsija, ...ában nem közlekedett, a vádiratban megjelölt kistehergépkocsi a vádiratban megjelölt mennyiségű áru szállítására nem volt alkalmas. Ezért a vádlott felmentését indítványozta, másodlagosan a hivatali vesztegetés elkövetésének megállapítása esetén a folytatólagos elkövetés mellőzését, tekintettel arra, hogy a tényállásban egyszeri pénzátadás került rögzítésre.
- [115] A 6. vádponttal kapcsolatosan megismételte a társadalomra veszélyesség hiányával kapcsolatos korábbi előadását. Az enyhítésre irányuló fellebbezése kapcsán az enyhítő körülmények között nagy nyomattékkal kérte értékelni az időmúlást, míg a súlyosító körülmények köréből az elszaporodottságot -ennek alátámasztására alkalmas statisztikai adatok hiányában- álláspontja szerint ki kell rekeszteni.
- [116] A II.r, III.r. és VI.r. vádlottak védője a megismételt másodfokú eljárásban tartott perbeszédében a II.r. és III.r. vádlott tekintetében fenntartotta a megelőző eljárásban előterjesztett és felmentésre irányuló álláspontját. Érvelése szerint a tényállás részben megalapozatlan, mint ahogyan az ítélet indokolásával kapcsolatos aggályait is kifejtette, miszerint az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában nem fejtette ki teljes körűen, hogy miért fogadta el **tanú1** tanúvallomását, annak ellenére, hogy a tanú szavahihetősége felől erős kételyek merültek fel az eljárás során. Sérlemelte, hogy **tanú1** első tanúvallomásáról készült jegyzőkönyvet az ügyészség nem csatolta a nyomozati iratok közé, azt csak az elsőfokú eljárás során sikerült beszerezni. Kifogásolta, hogy a hatóság a tanú második kihallgatása során nem tisztázta a korábbi vallomásától való eltéréseket, ezt a vallomást más tanúvallomások - pl. **tanú35** vallomása- cáfolták. Ennek ellenére a vád ezen második

kihallgatása alkalmával tett vallomásán alapul. Ezt a vallomást azonban ki kell rekeszteni a bizonyítékok köréből, mint ahogyan **tanú20** és **tanú45** ellentmondó, illetve más objektív bizonyíték által alá nem támasztott vallomásait is. Megjegyezte, hogy a II.r. vádlottat annak ellenére ítélte el a 3. számú tényállás alapján, hogy mindenki más vádlottat ez ügyben felmentett. A III.r. vádlott tekintetében a felmentő rendelkezések helybenhagyását indítványozta.

[117] A 7. vádponttal kapcsolatban jelezte, hogy a bíróság nem abban a bűncselekményben találta bűnösnek a vádlottat, mint amivel őt az ügyészség vádolta, de álláspontja szerint még ebben a „maradék” bűncselekményben sem lehetséges a vádlott büntetőjogi felelősségét megállapítani. Álláspontja szerint **tanú45** vallomása és szembesítés során tett nyilatkozata ellentétes az objektív bizonyítékként szolgáló kamerafelvétellel. Hivatkozott arra, hogy az iratokból ellenőrizhető, hogy mind a személyazonosság megállapítása, mind pedig a jármű ellenőrzése megtörtént. Ezzel ellentétes, vagyis iratellenes megállapítást tartalmaz az ítélet 175. oldal 5. bekezdésében rögzített, mérlegeléssel megállapított tényállás. Hivatkozott a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. §-ban rögzített intézkedési kötelezettségre, valamint a 15. §-ban rögzített arányossági klauzulára azzal, hogy érvelése szerint a vizsgált esetben a vádlott által fogatosított intézkedés törvényes célja **tanú45** adatainak megállapításával már megvalósult, vele szemben fogatosított esetleges további korlátozás nem volt szükséges, és semmiképpen nem lehetett volna arányos sem. Mindezekre figyelemmel a III.r. vádlott teljeskörű felmentését indítványozta. A VI.r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[118] A IV.r. vádlott védője a megismételt másodfokú eljárásban fenntartotta a korábban előadott észrevételeit, miszerint az ítélet rendelkező részében nyilvánvalóan elírás folytán szerepel helytelen megnevezést a bűncselekmény megjelölésénél, ez pedig a másodfokú eljárás során pótolható, korrigálható. Az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta a IV.r. vádlott tekintetében azzal, hogy érdemben vitatta a Győri Fellebbviteli Főügyészség álláspontját.

[119] Az V.r. vádlott védője a fellebbezésében írtakat fenntartotta. Álláspontja szerint a Győri Fellebbviteli Főügyészség az átiratában és a hatályon kívül helyezésre irányuló indítványában a bizonyítékok elsőfokú bíróság általi mérlegelését támadja, amely eredményre nem vezethet. Az ítélet védencét érintő felmentő rendelkezését kérte pontosítani akként, hogy az V.r. vádlottat az indokolásban megjelölt bűncselekmények vonatkozásában tekintse felmentettnak a másodfokú katonai tanács. Álláspontja szerint továbbá az ügyészség által felhívott Be. 608. § f) pontjára, valamint a Be. 609. §-ra való hivatkozás nem megalapozott. Az elsőfokú bíróság az 1., 3. és 4. számú vádpont vonatkozásában állapított meg tényállást és az elsőfokú katonai tanács számot adott arról is, hogy mit nem talált a vádirati tényállásból kétséget kizáróan bizonyítottnak. A megállapított tényállás megalapozott, annak felülmérlegelésére nincs jogszabályi lehetőség. Kifejtette, hogy az ügyészség álláspontjával, miszerint az 1. vádponttal kapcsolatban az aktív és passzív vesztegetés nem valósult meg, azonban utalt arra is, hogy az elsőfokú katonai tanács a IV.r. és V.r. vádlottak 4. vádirati tényállásban írt cselekményét akként bírálta el, hogy álláspontja szerint ezek törvényi egységet képeznek a 3. vádirati tényállásban írt cselekményekkel. Ezek vonatkozásában pedig felmentő rendelkezéseket hozott. Mindezekre figyelemmel az ítélet helybenhagyását kérte.

[120] A VII.r. és VIII.r. vádlottak védője a megismételt másodfokú eljárásban tartott nyilvános ülésen részletes perbeszédet nem adott elő, minden tekintetben fenntartotta a korábbi másodfokú eljárás során tett nyilatkozatát. Ezen álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács részletes bizonyítási eljárást folytatott le, megalapozott tényállást állapított meg, indokolási kötelezettségének is eleget tett a két vádlott tekintetében. Az ügyészség által hivatkozott eljárási szabálysértéseket a másodfokú eljárás során korrigálhatónak tartotta és pergazdaságosság okán sem tartotta indokoltnak az ítélet

hatályon kívül helyezését. Érvelése szerint az elsőfokú tanács helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a vádlottakat fel kell menteni, ezért az ítélet helybenhagyását indítványozta.

[121] A IX. r. vádlott védője a perbeszédében a fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint az ügyészségnek elfogyott a bűnösség megalapozására alkalmas eszköztára, ezért tehetett indítványt az ítélet hatályon kívül helyezésére. Érvelése szerint nem történt olyan eljárásjogi szabálysértés, ami megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését. Arra az esetre azonban, amennyiben erre sor kerülne, megjegyezte, hogy a III.r. vádlott cselekvőségét nem lehet elválasztani a IX. r. vádlott cselekvőségétől. Azt indítványozta, hogy elsődlegesen a IX. r. vádlottat bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában mentse fel a másodfokú katonai tanács.

[122] A X. r. vádlott védője is fenntartotta a korábbi másodfokú eljárás során tett perbeszédében foglaltakat. Eszerint a 6. vádponthoz kapcsolódóan egyetértett a cselekmény társadalomra veszélyességének hiányára vonatkozó védői érveléssel. Hivatkozott arra, hogy a X. r. vádlott nem követte el a terhére rótt bűncselekményt, tekintettel arra, hogy az inkriminált jelentést csupán átadóként, egy körözést átadó szerv képviselőjeként írta alá, azt nem ő készítette el. A jelentés tartalmáért pedig az a parancsnok felel, aki azt aláírta, jelen esetben az I.r.vádlott. A 7. vádponttal kapcsolatban pedig kifejtette, hogy nem valósult meg a szolgálatban kötelességszegés vétsége, hiszen a X. r. vádlott részéről nem volt szükség további jelentés készítésére. Mindezekre figyelemmel a X. r. vádlott bűncselekmény hiányában történő felmentésére tett indítványt.

[123] A XIII. r. vádlott védője csatlakozott a védőtársai által elmondott eljárásjogi és anyagi jogi aggályokhoz. Kifejtette továbbá, hogy a Győri Fellebbviteli Főügyészség indítványa a bizonyítékok felülmérlegelését indítványozza, mely nem lehetséges. Álláspontja szerint az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértés nem valósult meg. Az elsőfokú ítéleti tényállás megalapozott, az elsőfokú bíróság tényről tényre helyesen vont le következtetést, ezért az ítélet helybenhagyását indítványozta.

[124] Az I. rendű vádlott az utolsó szó jogán előadta, hogy **tanú30** nem közlekedett olyan járművel, aminek az okmányai nem voltak rendben, ezért nem is juthatott volna jogtalan előnyhöz attól az információtól, hogy az általa esetlegesen használt útvonalon hol végeznek közúti ellenőrzéseket. Előadta álláspontját, miszerint a titkos információgyűjtés eredménye nem használható fel, tekintettel arra, hogy a nyomozó hatóság a feljelentés megtételekor nem tett eleget a haladéktalanság törvényi követelményének. Arra is hivatkozott, hogy a megindult eljárás miatt hosszú időre felfüggesztették a szolgálat alól, ezzel együtt a jövedelme is jelentősen csökkent, gyakorlatilag anyagilag ellehetetlenült. Hivatkozott továbbá arra, hogy alacsonyabb beosztásba került, ahol a pótlékok összege is alacsonyabb. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a felmentő rendelkezéseket hagyja helyben, a marasztaló rendelkezésekkel érintett bűncselekmények vádja alól pedig mentse fel őt, figyelemmel arra is, hogy a büntetőeljárás megindulását követően az új beosztásában kiváló munkát végez. Egyebekben mindenben csatlakozott a védőjéhez.

[125] A II, IV.r., VI. és X. r. vádlottak az utolsó szó jogán csatlakoztak a védőjük által elmondottakhoz, míg az V.r. vádlott vitatta **tanú1** tanúvallomásának elfogadhatóságát, azon értetlenségének adott hangot, hogy a nyomozó hatóság miért nem próbálta meg felderíteni a 3. és 4. vádponttal összefüggésben a „pirosozók” által elkövetett bűncselekményeket.

[126] A XIII. r. vádlott a nyilvános ülésen nem volt jelen, részére korábban engedélyezte az elsőfokú bíróság a tárgyalásról való távolmaradást.

[127] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a

büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1), (2) és (4) bekezdései alapján -, figyelemmel a Be. 868. § (1) bekezdésére és a Be. 870. § (1) bekezdésére is -, az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében bírálta felül a Be. 590. § (9) és (10) bekezdésére is tekintettel. A felülbírálat csak a fellebbezéssel érintett vádlottak cselekményeit érintette.

[128] A törvényszék megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a büntetőeljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le. Ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, melynek eredményeként nagyobbreszt megalapozott tényállást állapított meg, amelyet a Be. 592. § (2) bekezdés a) és c) pontjaiban meghatározott okból, a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint az iratok alapján valamint a nyilvános ülésen elhangzottak alapján pontosítani szükséges az alábbiak szerint.

[129] A Pestvidéki Nyomozó Ügyészség Nyom.313/2013. számú vádiratával 2016. április 20. napján emelt vádat, továbbá a Pestvidéki Nyomozó Ügyészség Nyom.719/2015. számú átiratával a vádiratot 2016. november 17. napján egészítette ki azzal, hogy **XIII.r. vádlott**-al szemben is vádat emelt.

[130] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2017. május 2. napján megtartott tárgyaláson a 42.II.Kb.613/2016/60-1-I. számú végzésével a folyamatban lévő büntetőügyhöz egyesíteni rendelte a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 42.II.Kb.1674/2016. számú büntetőügyét.

[131] **I.r.** vádlott lakóhelye ... szám, **II.r.** vádlott lakóhelye ... szám.

[132] **I.r.** vádlott személyazonosító okmányának száma - időközbeni megváltozása okán -

[133] **III.r.** vádlott 2014. augusztus 27. napjától ismét őrizetben, majd 2014. augusztus 29. napjától 2014. október 29. napjáig ismét előzetes letartóztatásban volt. Lakóhelye ... szám.

[134] Az elsőfokú ítélet 162. oldal 153. és 154. pontjaiban tett megállapításokat az ítéletből mellőzi, mivel azok nem a vádbeli, hanem azt megelőző időszakhoz voltak köthetőek.

[1...] **II.r.** vádlottnak az ítélet 178. oldalának IV. bekezdésében feltüntetett személyi körülményei annyiban pontosítandóak, hogy egy a ... úton található 24 millió forint forgalmi értékű ingatlan tulajdonosa, mely 18 millió forint hiteltartozással van terhelve. Büntetlen előéletű.

[136] **III.r.** vádlottnak az ítélet 178. oldalának VIII. bekezdésében feltüntetett személyi körülményei annyiban helyesbítendőek, hogy jelenleg az ... Kft. alkalmazásában áll, mint elektroműszerész, melyből havi bruttó 237.000,- forint jövedelme származik.

[137] **IV.r.** vádlottnak az ítélet 179. oldalának III. bekezdésében feltüntetett személyi körülményei annyiban pontosítandóak, hogy jelenleg a ... Rendőrkapitányság Közlekedési Alosztályának alkalmazásában áll, mint baleseti helyszínelő, vizsgáló.

[138] **VI.r.** vádlottnak az ítélet 179. oldal IX. bekezdésében feltüntetett előéleti adatai vonatkozásában az iratok alapján rögzíthető, hogy a VI. rendű vádlott büntetett előéletű, a Szombathelyi Nyomozó Ügyészség NY.97/2015. számú 2015. szeptember 2. napján kelt határozatával magánokirat-hamisítás vétsége miatt ügyészi megrovásban részesítette. Elkövetési idő: 2012. április 17.

[139] **VII.r.** vádlottnak az ítélet 180. oldalának IV. bekezdésében feltüntetett személyi körülményei

annyiban helyesbítendőek, hogy szolgálati viszonya 2020. március 3. napján megszűnt.

[140] **XIII.r.** vádlott büntetlen előéletű.

[141] Az ítélet 182. oldalának VII. bekezdésében írt 1/, a 183. oldal IV. bekezdésében írt 2/ és VI. bekezdésében írt 3/. a 185. oldal I. bekezdésében írt 4/, III. bekezdésében írt 5/ és VII. bekezdésében írt 6/ történeti tényállásokban írt valamennyi **I.r. vádlottra** vonatkozó rész akként pontosítandó, hogy „**I.r. vádlott**”

[142] Az ítélet 185. oldal VII. bekezdésében írt 6/ történeti tényállásban írt valamennyi **X.r. vádlottra**, **III.r. vádlottra** és **IX.r. vádlottra** vonatkozó rész akként pontosítandó, hogy „**X.r. vádlott**”, „**III.r. vádlott**”, illetve „**IX.r. vádlott**”.

[143] Az ítélet 186. oldalának II. bekezdése utolsó sora akként pontosítandó, hogy „...személyi okmányait a *III. és IX. rendű* vádlottaknál hagyva elhajtott.”

[144] Az ítélet 186. oldalának III. bekezdését követően szükséges feltüntetni, hogy **III.r. és IX.r. vádlottak magatartásukkal megszegték a 20/2013. (V.7.) ORFK utasítás IV. fejezet 19. és 21. pontjait, valamint a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 19. § (1) és (2) bekezdéseiben és 33. § (2) bekezdés f) pontjában foglaltakat.**

[145] Az ekként korrigált tényállás már mindenben megalapozott és a Be. 593. § (3) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó.

[146] Mindenekelőtt szükséges rögzíteni, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - egyetértve a főügyészség észrevételével - megállapította, hogy a Pestvidéki Nyomozó Ügyészség Nyom. 313/2013. számú vádirata 2016. április 20. napján érkezett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsához, az első tárgyalás megtartására azonban csak több mint egy évvel később, 2017. május 2. napján került sor. Ezzel az elsőfokú katonai tanács megszegte az elsőfokú büntetőeljárás kezdetekor hatályban volt 1998. évi XIX. törvény 278. § (1) és (3) bekezdésében írt rendelkezéseket, mely azonban az eljárás lefolytatására és az ügy érdemi elbírálására kihatással nem volt.

[147] Az ítéltábla mindenekelőtt utalni kíván arra, hogy a Be. 593. § (2) bekezdése értelmében a bizonyítékok felülmérlegelése kizárt. A felülmérlegelés tilalma a bizonyítással függ össze. A bizonyítékok értékelése nem jelent mást, minthogy a bíróság az adott bizonyítékot elfogadja-e hitelesnek vagy sem, illetve melyik részében fogadja el, és melyikben nem. Ha az elsőfokú bíróság lefolytatott egy bizonyítási eljárást, és a beszerzett bizonyítékok egyenként és összességében történt értékelése (mérlegelése) alapján állapított meg tényt (azaz tényállást), a másodfokú bíróság nem értékelheti eltérően a bizonyítékokat az elsőfokú bírósághoz képest, azaz nem mérlegelhet felül. A felülmérlegelés tilalma alól egyedül a terhelt javára van kivétel. A másodfokú bíróság - bizonyítás felvétele nélkül - pusztán az ügyiratok, vagy ténybeli következtetés alapján, ugyanazon bizonyítékok alapul vételével eltérő tényt (azaz tényállást) állapíthat meg, ha a vádlottat fel kell menteni. A Be. 593. § (2) bekezdés azt gátolja meg, hogy a másodfokú bíróság az ügyiratok tartalma vagy a helyes ténybeli következtetés - ami nem azonos az adott bizonyíték elfogadásáról alkotott elsőfokú bírói álláspont felülmérlegelésével - útján, eltérő tényállás megállapítása mellett a felmentett vádlott bűnösségét megállapítsa. [Az elektronikus kommentár Be. 593. § (2) bekezdéséhez fűzött indokolása és az EBH 2011. 2388. számú eseti döntés]

[148] A kialakult és töretlen bírói gyakorlat értelmében a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma annyit

jelent, hogy a fellebbviteli bíróság nem dönthet másként egy bizonyíték hitelességéről, mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság tette [EBH2019. B.9. számú elvi bírósági határozat II. pont] A bizonyítékok értékelése körében levont következtetések helyessége, az értékelés eredménye kívül esik a feltétlen eljárási szabálysértések körén, az tartalmilag az ügydöntő határozat megalapozottságának felülvizsgálati eljárásban meg nem engedett támadása (BH 2013.10.; BH 2009....2.). [Kúria Bfv.520/2016/7. számú végzése]

- [149] A fellebbviteli ügyészség átiratában az ítélet tábla álláspontja szerint - egyetértve az I., II., III., V., VI. VII. és VIII. rendű vádlottak védőivel - lényegében a bizonyítékok felülmérlegelése útján támadja az elsőfokú bíróság ítéletét, amellyel kapcsolatban indítványában meg is jegyzi, hogy a „megállapított tényállás megfelel az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítási eszközök tartalmának”. Az ügyészség, valamint a védők és vádlottak ezen irányú indítványai mindezekre figyelemmel helyt nem foghattak.
- [150] A fellebbviteli ügyészség átiratában írtakra figyelemmel szükséges hangsúlyozni továbbá, hogy a 2. és 3. tényállási pontokban mellőzendőnek tartott megfogalmazásokkal az ítélet tábla egyetért. Az elsőfokú bíróság tényszerű indokát adta annak, miért nem látta kétséget kizáróan bizonyítottanak ezen tényállásokat, így a vádlottak cselekvőségét kizárni sem lehetett.
- [151] Az ítélet tábla nem látta megállapíthatónak az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének elmulasztását sem, amelyre az ügyészség és részben az I., II., III. IX. és X. rendű vádlottak, illetve védőik is hivatkoztak. A kialakult gyakorlat szerint ugyanis, az indokolási kötelezettségének az ítélet felülbírálatra alkalmatlanságát eredményező nagymértékű elmulasztása nem állapítható meg, amennyiben a bíróság a terhelt tagadásával szemben a tényállás megállapításának az indokairól a bizonyítékok mérlegelése körében kellő részletességgel számot ad. [BH 2009. ...2. számú eseti döntés] Mivel az elsőfokú bíróság ezen kötelezettségének kellő mértékben eleget tett, az indítványok helyt nem foghattak.
- [152] **tanú1** tanú vallomásaival kapcsolatban utalni szükséges az ügyészi álláspontra figyelemmel arra is, hogy az elsőfokú bíróság ítélete 140 oldal V. bekezdésétől a 141. oldalának II. bekezdéséig vallomásának lényege ismertetése alapján indokolta meg megállapítását arra vonatkozóan, hogy miért jutott arra az álláspontra, hogy a tanú vallomása lényegében senkire nem terhelő. Az ítélet 141. oldal VIII. bekezdésétől a X. bekezdéssel bezárólag általánosságban, valamint az egyes tényállásban pedig az ítélet 149. oldal 10 - 15. pontjaiban is külön, az adott tényálláshoz kötődően megindokolta azt is az elsőfokú bíróság - mely indokolással az ítélet tábla egyebekben maradéktalanul egyetért -, hogy miért kezelte **tanú1** tanú vallomását fenntartásokkal, és azokat csak annyiban értékelte, amennyiben más objektív bizonyíték, vagy vádlotti vallomás is alátámasztotta.
- [153] Az ügyészség „hallomástanúk” körében tett észrevételével kapcsolatban az ítélet tábla rámutat, hogy a hivatkozott tanúk vallomását értékelte az elsőfokú bíróság az ítélete 149. oldal 16 - 17. pontjai, a 150. oldal 24. és 36. pontjai, a 151. oldal 37. pontja, a 153. oldal 59. - 62. pontjaiban. Erre tekintettel ezen észrevétel sem volt elfogadható.
- [154] A bíróság itt kívánja megjegyezni, hogy a felhívott tanúk mindegyike pusztán elmondásából értesült a vallomásában előadott körülményekből, melyek között - ahogy arra az V. rendű vádlott védője is helyesen utalt - számos ellentmondás volt felfedezhető, így **tanú1** tanú - az elsőfokú bíróság által is helyesen - alapvetően kétesnek értékelt vallomásaira is figyelemmel nem lehetett kétséget kizáró bizonyossággal megállapítani a vádlottak felelősségét.
- [155] Az ítélet indokolását akként szükséges pontosítani e körben, hogy valamennyi „hallomás” és elfogultnak tekinthető tanú vallomása csak azon részében volt figyelembe vehető, amelyet az egyéb rendelkezésre álló bizonyítékok részleteiben alátámasztottak.

- [156] Ugyancsak az ügyészség ... forgalmi rendszámú gépjárműbe szerelt kilométer- számláló blokkoló tekintetében tett észrevételeivel kapcsolatban utalni kell továbbá arra is, hogy az elsőfokú bíróság a fentiekben megjelölt oldalakon értékelte a tanúk vallomását. **tanú1** vallomását az elsőfokú bíróság egyebekben az ítélet 151. oldal 40 - 42. pontjáig itt is az adott vádponthoz kötődően speciálisan indokolja a már hivatkozott általános megállapításon túlmenően.
- [157] Az ítélet tábla egyetértve a II., III., VI., VII. és VIII. rendű vádlottak védőivel megjegyzi, hogy a bíróságnak nem feladata arra választ adni, hogy a zsebre bírságolás hiányában mi értelme volt a gépkocsi kilométer - számlálóját blokkolni. Nem értett egyet az ítélet tábla azon ügyészi állásponttal sem, hogy a szerkezet adott esetben történő működésbe hozatala a körülmények alapján logikusan - terhelő vallomások hiányában is - kétséget kizáróan arra enged következtetni, hogy az inkriminált gépjárművet korrupciós bűncselekmény elkövetésére használták. Az a körülmény, hogy az alosztály munkatársai a saját pénzükön javíttatták és tankolták a kérdéses személygépjárművet, bár szokatlan, de ugyancsak nem teszi lehetővé az ügyészi álláspont kétséget kizáró elfogadását.
- [158] Az ügyészi észrevételre figyelemmel az ítélet tábla hangsúlyozza, hogy nem iratellenes azon elsőfokú bírói ténymegállapítás sem, miszerint **tanú21** és **tanú15** vonatkozó vallomásai - ahogy arra részben az V. rendű vádlott védője is utalt észrevételében - később részletgazdagabbak lettek. Ez ténykérdés, hiszen a nyomozati és tárgyalási szakban tett vallomások között eltérés tapasztalható részleteiben. Ugyancsak nem volt elfogadható azon észrevétel sem, hogy nem értékelte az elsőfokú bíróság **tanú19**, **tanú15** és **tanú1** tanúk vonatkozó vallomását, ugyanis ezt az elsőfokú bíróság ítélete 150. oldal 24. pontjában, a 151. oldal 36., 45. és 46. pontjaiban, valamint a 153. oldal 57. pontjában megtette.
- [159] A 2./ tényállás vonatkozásában tett ügyészi észrevétellel összefüggésben rámutat az ítélet tábla arra is, hogy az elsőfokú bíróság ítélete 155. oldal 74. és 75. pontjai, illetve 156. oldal 85. pontjában lényegében utal arra is, miért nem tartotta szükségesnek további bizonyítási eljárás lefolytatását arra is figyelemmel, hogy **tanú17** tanú - és a többi tanú tekintetében is - szavahihetőségével kapcsolatban kételye merült fel. Egyebekben **tanú17** tanú szolgálati beosztásaival kapcsolatos állítását az ítélet 189. oldal IV. bekezdésében is hivatkozva az elsőfokú bíróság, így nyilvánvalóan azt is figyelembe vette a bizonyítékok értékelése során az ügyészi állásponttal szemben.
- [160] A hivatkozott iratellenes tanúk vallomásainak fejlődésére tett megállapítás ugyancsak nem volt elfogadható, hiszen az ítéletben is egyebekben kellő részletességgel ismertetett nyomozati és tárgyalási vallomásokból ez tényként megállapítható volt. Az elsőfokú bíróság a hivatkozott tanúk és vádlottak vallomásait - bár tény, hogy szűkszavúan, de - ítélete 155. oldal 71. - 75. pontjaiban szintén értékelte.
- [161] Az ügyészség 3./ tényálláshoz fűzött indokolás hiányosságával kapcsolatos észrevétele sem volt megalapozott. Az ítélet **tanú20** tanú vonatkozó vallomását a 157. oldal 94. pontjában, a 158. oldal 104. - 105. és 108. - 110. pontjaiban, a 159. oldal 113. - 114. és 116. pontjaiban, a 160. oldal 124., 126., 130. - 131. pontjaiban, valamint a 162. oldal 142., 147. - 148. és 155. pontjaiban értékelte. **tanú15** tanú vonatkozó vallomását az ítélete 157. oldal 94. - 95. pontjaiban, a 158. oldal 96. - 99. pontjaiban, míg **tanú1** tanú vonatkozó vallomását az ítélete 157. oldal 89. - 95. pontjaiban értékelte az elsőfokú bíróság. A törvényszék a „hallomástanúk” vallomásának összevetését pedig az ítélet 158. oldal 99. pontjában elvégezte, így az indokolási kötelezettségét ebben a körben is teljesítette.
- [162] Az ügyészség azon észrevétele, miszerint **tanú15** tanú vallomására tekintettel iratellenes annak rögzítése az ítéletben, hogy kizárólag **tanú20** nyilatkozott úgy, hogy látta a pirosozókat, szintén nem volt elfogadható, ugyanis az ítélet tábla ebben a körben - ahogy arra az V. rendű vádlott védője is utalt - iratellenességet nem tapasztalt.

- [163] Az I. rendű vádlott védőjének 5. és 6. tényállási pont tekintetében a titkos információgyűjtésre vonatkozó indítványára tekintettel az ítélőtábla az alábbiakra mutat rá.
- [164] A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 872. § (1) bekezdése értelmében a leplezett eszköz alkalmazásának törvényességét az engedélyezés időpontjában hatályos rendelkezések szerint kell megítélni.
- [165] A titkos információgyűjtés engedélyezésének időpontjában hatályban volt büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Régi Be.) 78. § (1) bekezdése alapján a büntetőeljárásban szabadon felhasználható törvényben meghatározott minden bizonyítási eszköz és szabadon alkalmazható minden bizonyítási eljárás. A Régi Be. 76. § (2) bekezdése értelmében a büntetőeljárásban fel lehet használni azokat az okiratokat és tárgyi bizonyítási eszközöket, amelyeket valamely hatóság - jogszabályban meghatározott feladatainak teljesítése során a hatáskörében eljárva -, a büntetőeljárás megindítása előtt készítet, illetőleg beszerzett.
- [166] A nyomozás elrendelése előtt bűnüldözési célból folytatott bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtést részletes szabályait nem a Régi Be. tartalmazta, az csak a titkos információgyűjtés eredményének felhasználására vonatkozó szabályokat részletezte, a Régi Be. 206/A. §-ban, visszautalva a Régi Be. 201. § rendelkezéseire. A részletes szabályokat, a titkos információgyűjtés engedélyezését és végrehajtását a Rendőrség szóló 1994. évi XXXIV. törvény, a Nemzetbiztonsági Szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény, illetve a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény szabályozta, meghatározva, hogy milyen bűncselekmények gyanúja esetén, milyen különleges eszközök, milyen időtartamban alkalmazhatók.
- [167] Az engedélyezés időpontjában hatályban volt szabályozás szerint, a titkos információgyűjtés - többek között - hivatali vesztegetés, illetve vesztegetés gyanúja esetén, legfeljebb 90 napra engedélyezhető, illetőleg kérelemre 90 nappal ismételten meghosszabbítható.
- [168] A titkos információgyűjtés eredményének felhasználására vonatkozó, adott időpontban hatályos szabályozás értelmében a bűnüldözési célból folytatott, bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés eredménye a büntetőeljárásban bizonyítékként akkor használható fel, ha a Régi Be. 201. §-ában írt feltételek fennállnak, illetve a titkos információgyűjtés engedélyezését kérő szerv a büntetőeljárásban felhasználni kívánt információ megszerzését követően a nyomozást nyomban elrendelte vagy feljelentési kötelezettségnek nyomban eleget tett.
- [169] Jelen ügyben megállapítható aggály nélkül, hogy a Régi Be. 201. § (1) bekezdés a) és d) pontjaira figyelemmel a vesztegetés büntette vonatkozásában titkos információgyűjtés alkalmazására lehetőség volt, de a haladéktalanság követelményei is teljesültek. [Legfelsőbb Bíróság (Kúria) Büntető Kollégiumának 74. számú véleményére tekintettel.]
- [170] I.r. vádlottal szemben az általa használt +..., ... hívószámú mobil telefonokon továbbított közlés tartalmának megismerése és technikai eszközzel történő rögzítése, valamint az általa használt ... szám alatti épület emeleti szintjén lévő alosztályvezetői irodában és étkező helyiségben történtek technikai eszköz segítségével történő megfigyelése és rögzítése a ... Központi Kerületi Bíróság 2012. december 5. napján kelt 21.Ti.0595/4/2012.Tük. számú végzésével került engedélyezésre 2012. december 20. napjának 00 óra 00 percétől 2013. március 9. napjának 00 óra 00 percéig, azaz 90 napra. Ezt követően az általa használt +... és ... hívószámú mobil telefonokon továbbított közlés tartalmának megismerését és technikai eszközzel történő rögzítését, valamint az általa használt ... szám alatti épület emeleti szintjén lévő alosztályvezetői irodában és étkező helyiségben történtek technikai eszköz segítségével történő megfigyelését és rögzítését a ... Központi Kerületi Bíróság 2013. február 26. napján kelt 21.Ti.0595/6/2012.Tük. számú végzésével meghosszabbította 2013. március 9. napjának 00 óra 00 percétől 2013. június 6. napjának 00 óra 00 percéig, azaz további 90 napra.
- [171] Az információgyűjtés célja a Btk. 225. §-ába ütköző és aszerint minősülő hivatali visszaélés büntette, valamint a Btk. 250. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő

vesztegetés büntette volt a Fővárosi Törvényszék Elnökének T.El.287-81-2/2013. T.ÜK. számú igazolása szerint.

- [172] Megállapítható továbbá, hogy a Nemzeti Védelmi Szolgálat Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgálat Igazgatóság Központi Főosztálya az utolsó érdemi telefonbeszélgetés 2013. március 4. napján történt megküldését követően feljelentését 2013. április 26. napján megtette, azokhoz mellékelve a lehallgatási anyagokat.
- [173] A már fentebb hivatkozott 74/2009. számú Bkv. szerint haladéktalanság nem azonosítható az azonnal fogalommal, tehát azzal az időponttal, amikor a titkos információgyűjtést végrehajtó szerv az információkat tartalmazó adatokat az információgyűjtés végző szerv rendelkezésére bocsátotta, ezért a bírói gyakorlat szerint figyelembe vehető adminisztrációs és ügyintézési időt tekintve, valamennyi hatóság eleget tett törvényi kötelezettségének.
- [174] A bíróság tehát nem értett egyet az I. rendű vádlott és védője észrevételével. A Fővárosi Ítéltábla Kbf.88/2017/30. számú döntésében is hangsúlyozta már, hogy - ellentétben a védelem álláspontjával - nem szerencsés konkrét időhatárt meghúzni a felhasználhatóság megítélésekor, mivel azt mindig az ügy jellege dönti el. Jelen esetben az ügy konkrét körülményeit vizsgálva megállapítható volt, hogy az átlagosnál bonyolultabb, nehezebben bizonyítható cselekményekről van szó, ráadásul a megfigyelt telefonkészülékek és helyiségek számára tekintettel keletkező adatmennyiség és azok nyelvezete is nehezítette azok feldolgozását, jogi megítélését. Ebből következően pedig az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a haladéktalanság követelménye teljesült, és a titkos információgyűjtés eredménye felhasználható.
- [175] Az I. rendű vádlott védőjének vádirati 5. tényállási ponttal kapcsolatos észrevétele, miszerint nélkülözte volna az elsőfokú bíróság az érdemi érvelést, ugyancsak nem volt elfogadható. Az elsőfokú bíróság ítélete 170. oldal 179. pontjától kezdődően a 190. ponttal bezárólag vette számba és értékelte a bizonyítékokat kellő részletességgel.
- [176] Az előterjesztett védői bizonyítási indítványokat az ítéltábla elutasította, ugyanis a kért tanúk kihallgatása egyrészt szükségtelen volt, másrészt az I. rendű vádlott felesége elfogulatlanak sem volt tekinthető, így ezen bizonyítási indítványok elfogadása pusztán az eljárás további felesleges elhúzódását eredményezte volna. A csatolt szakértői vélemény megállapíthatóan egy magánszakértői vélemény, melynek előterjesztése nem felel meg a töretlen, BH 2020. 99. számú eseti döntésben írt gyakorlatnak sem, ráadásul a rendelkezésre álló nyomozati és bírósági iratokból a Be. 190. § (5) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettség sem állapítható meg, ezért azt bizonyítékként figyelembe venni sem lehetett.
- [177] Ugyanakkor a minősítés tekintetében egyetértett az ítéltábla a védelem álláspontjával. A töretlen bírói gyakorlat szerint ugyanazon személytől az előny kérése, majd elfogadása természetes egység. Ha a hivatalos személy az előnyt egyszer kéri vagy fogadja el, természetes egység valósul meg akkor is, ha több hivatali köteletségét, vagy ugyanazon köteletségét többször szegi meg, még akkor is, ha ez több aktív vesztegető ügyfelet érint. A folytatólágosság egységébe olvad azonban, ha ugyanazon ügyfélről ugyanabban az ügyben, illetve folyamatosan fennálló kapcsolatban többszöri előny kérésére vagy elfogadására kerül sor (BH2017. 213., BH1985. 93.). Az ítéleti tényállásban egyszeri pénzátadás került megállapításra, így az I. rendű vádlott cselekménye folytatólágosnak nem minősülhetett.
- [178] Az I. és X. rendű vádlottak védőinek a vádirati 6. tényállási ponttal kapcsolatos észrevétele ellenben nem volt elfogadható az alábbiakra tekintettel.
- [179] Az elsőfokú bíróság ezen tényállási pontban írt indokolása kiegészítendő azzal, hogy a bűncselekmény elkövetését az I. rendű vádlott tekintetében bizonyítják a titkos információgyűjtés során készített, nyílttá tett kép-és hangfelvételek, a telefonlehallgatás hanganyagai, melyek alapján kategorikusan kizárható volt az I.r. vádlott jelentésében írt azon körülmény, hogy **tanú31t** a vádlott

fogta el. **tanú31** tanú a folytatólagos kihallgatásakor maga is elmondta azt a tényt, melyet a kép és hangfelvételek rögzítettek.

- [180] Az I. rendű vádlott informatikai problémára alapított védekezése sem volt elfogadható, ugyanis **tanú31** tanú vallomása szerint az I. rendű vádlott gyakorlatilag betanította őt arra, hogy mit kell majd mondania, amennyiben a NAV-os nyomozó kérdezi az elfogásának körülményeit. **tanú30** tanúvallomása ugyancsak bizonyítja a vádlottak terhére e vádpontban írt bűncselekmény elkövetését, ugyanis elismerte, hogy maga egyeztetett az I. rendű vádlottal, ő maga kísérte be barátját az alosztályra személyesen az I. rendű vádlotthoz.
- [181] Mindezek mellett a kép-és hangfelvételen az is jól látszik és hallatszik, hogy az I. rendű vádlott - **tanú31** és **tanú30** jelenlétében - ráveszi az irodájába belépő X. rendű vádlottat, hogy a valóltan elfogás dokumentálására indítsa el az egyik szolgálati gépjárművet. Ez a körülmény ugyancsak az I. rendű vádlott informatikai problémára hivatkozó védekezése ellen hat, egyidejűleg cáfolja a X. rendű vádlott védekezését is.
- [182] Az ítéletábla itt kívánja hangsúlyozni, hogy egyetért azon ügyészi állásponttal, miszerint egy elfogatóparancs hatálya alatt álló személy elfogásának helyszíne és módja jelentős. Kétségtelen az is, hogy ezen jelentés alapján vonják vissza az elfogatóparancsot az ennek rögzítésére szolgáló elektronikai rendszerben, megadva az elfogás helyszínét is.
- [183] Az ítéletábla a fentiekben írtaknak megfelelően az ítéleti 6. tényállási pontban írtakat azonban pontosította az elkövetett szabályszegések pontos jogszabályi megjelölésével, melyre tekintettel az alábbiakra is szükséges utalni.
- [184] Az elkövetéskor hatályos 20/2013. (V.7.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Utasítás) IV. fejezet 19. pontja értelmében a közterületi szolgálatot közvetlenül irányítónak - a Tevékenység-irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) ügyeletvezetőjének, a szolgálatirányító parancsnoknak, az ügyeletesnek vagy az e feladat ellátására kijelölt más személynek - mindig pontos adatokkal kell rendelkeznie a beosztotti állomány aktuális feladatairól, ismernie kell az általa irányított állomány járőr útiránytervét, a körzeti megbízottak napi feladatait vagy az egyéb szolgálati feladat végrehajtására kapott külön utasítás szerinti tartózkodási helyüket. A szolgálatszervezés megváltoztatására csak indokolt esetben és megfelelően dokumentált módon, osztályvezetői engedéllyel kerülhet sor, a változtatásokat a Robotzsaru rendszerben rögzíteni kell.
- [185] Az Utasítás 21. pontja kimondja, hogy a közrendvédelmi, a közlekedésrendészeti és a határrendészeti szolgálatot ellátóknak igazoltatás során saját kezdeményezésre az EDRPrio rendszer alkalmazásával az ügyeleti szolgálatokon vagy a TIK-en keresztül minden esetben ellenőrizniük kell, hogy az intézkedés alá vont szerepel-e a körözési nyilvántartásban. Amennyiben a késedelem nem jár veszéllyel, az intézkedés megkezdését és helyszínét, valamint minden esetben a befejezésének tényét haladéktalanul jelenteni kell az ügyeletnek vagy a TIK-nek.
- [186] Az elkövetéskor hatályban volt a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban Rtv.) 19. § (1) bekezdése kimondja, hogy a jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.
- [187] Az Rtv. 19. § (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy a rendőr jogszerű intézkedésének való ellenszegülés esetén az e törvényben meghatározott intézkedések és kényszerítő eszközök alkalmazhatók.
- [188] Az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja értelmében a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki a szabálysértést az abbaahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani.

- [189] Az eljárás során tanúként kihallgatott **tanú46** és **tanú48** is utaltak arra, hogy - többek között - **III.r.** és **IX.r.** vádlottak magatartásukkal milyen szabályokat szegtek meg, melyekkel az ítélet táblája - ahogy az elsőfokú bírói állásponttal is - egyetértett.
- [190] A III. és IX. rendű vádlottaknak ugyanis jeleznie kellett volna a TIK-nek az intézkedésük megkezdését az Utasítás 19. és 21. pontjai alapján. Kétségtelen az is, hogy a III. és IX. rendű vádlottak - általuk is elismerten - az intézkedés során sem ellenőrizték a szerb állampolgár adatait.
- [191] Szükséges utalni arra is, hogy az intézkedő rendőröknek az intézkedéseiket minden esetben be kell fejezni, amely az oktatásaik részét képezi. Abban az esetben, ha valaki kivonja magát az intézkedésük alól, az Rtv. 19. § (2) bekezdése alapján intézkedési kötelezettségük is keletkezik, amely keretében - többek között jelen esetben - az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontjára tekintettel előállításra is lehetőség nyílik.
- [192] A II., III. és VI. rendű vádlottak védője észrevételére tekintettel az ítélet táblája megjegyzi, hogy a III. rendű vádlott terhére megállapított bűncselekmény törvényi tényállása a jelentős hátrány veszélyét tartalmazza. Ebben a körben további bizonyítás felvétele nem volt indokolt. Amennyiben további bizonyítás történt volna, úgy adott esetben annak megállapításakor ezen tényt súlyosító körülményként kellett volna figyelembe venni.
- [193] A védő további intézkedés szükségességével kapcsolatban tett észrevétele okán szükséges utalni arra is, hogy nem az intézkedő rendőrkör feladata eldönteni, hogy a vád tárgyává tett szituációban mit kell tenniük, hanem ahogyan arra **tanú46** és **tanú48** tanúk is helytállóan utaltak, a Tevékenység Irányítási Központ határozza meg a további intézkedések körét. Az olyan típusú intézkedés, amikor egy állampolgár - de különösen egy külföldi - kivonja magát egy rendőri intézkedés alól oly módon, hogy a helyszínről távozik, súlyosan rombolja a rendőrség tekintélyét, és az állampolgárok rendőrségbe vetett bizalmát is, így erre tekintettel sem volt elfogadható a védelem álláspontja.
- [194] Az elsőfokú ügyész VII. vádponttal kapcsolatos észrevétele tekintetében az ítélet táblája megjegyzi, hogy az ügyészség is elismerte, hogy nem látható a vádiratban írt 50 euró kérését alátámasztó mozdulat a felvételeken, melyek ráadásul hiányosak. Az a körülmény, hogy a rögzített cselekmény részben takarásban volt, illetve csak válltól felfelé kerültek rögzítésre a látható személyek, ugyancsak nem olyan körülmények, amelyek kétséget kizáró felelősség megállapítását eredményezhetik. Megjegyzendő, hogy a felvételt az elsőfokú bíróság ítélete 173. oldal 213 - 214. pontjaiban részletesen értékelte, elemezte.
- [195] A bíróság ebben a körben egyebekben értékelte **tanú46** tanú vallomását is ítélete 173. oldal 207-208. pontjaiban, melyet más bizonyítékokkal is összevetett az ítélete 173. oldal 209. pontjában.
- [196] A törvényszék az ügyészség által sem vitatottan elemezte a bünszervezettel kapcsolatos dosszié tartalmát. Egyebekben itt is rögzíthető, hogy - az eddig nem hivatkozott tanúk közül - az ítélet 157. oldal 94. pontjában, a 158. oldal 99. pontjában, a 159. oldal 117. pontjában, a 160. oldal 125. pontjában és 163. oldal 157-158. pontjaiban tartalmazza a tanúk vallomásának értékelését.
- [197] Az ítélet táblája egyetértett továbbá az I. rendű vádlott védőjével az ügyészséggel szemben abban is, hogy **tanú17** vallomásának részlete nem került önkényesen kiemelésre, így az ügyészség ezen észrevétele sem volt elfogadható.
- [198] Ugyancsak nem találta iratellenesnek az elsőfokú bíróság ítélete 161. oldal 134. pontjában tett megállapítását sem, hiszen az ügyészség pusztán az első tanúvallomásokra hivatkozott, azonban a tanúk vallomásait egységesen kell vizsgálni, nem lehetséges csak az éppen perjogi pozíció alapján érdekeinknek megfelelő tanúvallomások vizsgálata.

- [199] Az ítélet tábla az ügyészi indítvánnyal szemben nem tartotta indokoltnak az ítélet 161. oldal 141. pontjában írtak mellőzését sem, ugyanis az eljáró tanácselnök személyes tapasztalatain alapultak az ott tett megállapítások, melyek a feltárt és részletesen elemzett bizonyítékok mellett kerültek figyelembe vételre, ahogy a hivatkozott bekezdésben erre utalás is történt.
- [200] Ugyanakkor az ítélet tábla az ítélet 162. oldal 153. és 154. pontjával kapcsolatos ügyészi észrevétellel egyetértve azok feltüntetését az ítéletből mellőzte.
- [201] A IV. rendű vádlott védőjével egyetértve az ítélet tábla szükségesnek tartja azt is megjegyezni, hogy az iratok alapján az is megállapítható volt, hogy **IV.r.** vádlott 2012. szeptember 16. napján kezdte meg szolgálatát aán. **tanú1** tanú vallomása és a vádirat szerint már 2012. év elején elmondta I. rendű vádlottnak, hogy ő és többek között IV. rendű vádlott zsebre bírságnak, ami nyilvánvalóan nem volt lehetséges, így **tanú1** tanú szavahihetősége - ahogy arra egyebekben az elsőfokú bíróság is többször helyesen utalt ítéletében - erre figyelemmel is kérdéses volt.
- [202] A Fővárosi Ítélet tábla észlelte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság **I.r.** vádlott vonatkozásában kiszabott pénzbüntetés esetében nem rendelkezett a kiszabott pénzbüntetés meg nem fizetésének jogkövetkezményeiről, melyre figyelemmel az ítélet tábla a Btk. 51. § (1) - (2) bekezdéseiben foglaltakat szem előtt tartva rendelkezett annak meg nem fizetése esetén történő átváltoztatásáról is azzal, hogy a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozatára a kiszabott szabadságvesztés fokozatát tekintette irányadónak.
- [203] Az elsőfokú bíróság az ítélete 55. oldalának III. bekezdésében nyilvánvaló elírás folytán tévesen tüntette fel azt, hogy **XIII.r. vádlott** az ügy XII. rendű vádlottja. Ez a körülmény az ügy érdemére kihatással ugyancsak nem volt.
- [204] Az ítélet tábla megállapította továbbá, hogy az elsőfokú katonai tanács a III-VIII. rendű vádlottak cselekményeit tévesen jelölte meg, mivel a III-VIII. rendű vádlottakat az elsőfokú bíróság a folytatólágosan, bünszervezetben, üzletszerűen, társtettesként, kötelességszegéssel elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette miatt emelt vád alól mentette fel, azonban a bünszervezetben elkövetett hivatali vesztegetés büntette miatti felmentés nyilvánvalóan egyszerű leírási hiba figyelemmel arra is, hogy e büncselekmények ilyen minősített esete - bünszervezetben elkövetés - nincs. Mindezekre tekintettel az ítélet tábla a Be. 590. § (2) bekezdése § alapján a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően akként rendelkezett, hogy **III.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r.** és **VIII.r.** vádlottakat az ellenük folytatólágosan, *bünszövetségben*, társtettesként, üzletszerűen, kötelességszegéssel elkövetett hivatali vesztegetés büntette miatt tekinti felmentettnek.
- [205] Az elsőfokú bíróság ítélete 188. oldalának I. bekezdésében csupán azt rögzítette az elbíráláskor hatályban lévő törvény alkalmazásának indokaként, hogy egyetértett az ügyészi állásponttal, mely azonban nem elégséges.
- [206] Ebben a körben szükséges rögzíteni, hogy a bíróság azért alkalmazta a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvényt, mert figyelemmel volt egyrészt a határozott tartamú szabadságvesztés esetében a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéről szóló 4/2013. (X. 14.) BK véleményben foglaltakra is, miszerint határozott tartamú szabadságvesztés esetében a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi, törvény erejénél fogva kötelező időpontjára vonatkozó rendelkezés a 2012. évi C. törvény (Btk.) 2. § (1)-(2) bekezdése szerinti elbírálás fogalmába tartozik.
- [207] Mindezen túlmenően - osztva az I. rendű vádlott védőjének álláspontját - szükséges lett volna azt is rögzíteni, hogy a Btk. 2. § (2) bekezdése alapján akkor kell az elbíráláskor hatályban lévő, új

törvényt alkalmaznia a bíróságnak, amennyiben aszerint „a cselekmény már nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálendő el.” Annak a kérdésnek az eldöntésénél, hogy a terheltre nézve melyik törvény teszi lehetővé az enyhébb elbírálást, azt kell vizsgálni, hogy összehatásában, tehát a büntetőjogi felelősségre vonatkozó valamennyi rendelkezés egybevetésével melyik törvény tesz lehetővé enyhébb elbírálást.

- [208] A vádiratban a vádlottak terhére rótt bűncselekmények minősítését és az azokhoz rendelt büntetési tételeket vizsgálva az állapítható meg, hogy a Btk. 441. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálati visszaélés büntette, mely három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, az 1978. évi IV. tv. szerint még vétségnek minősült, és két évi szabadságvesztéssel volt büntetendő.
- [209] Önmagában az a tény, hogy a bűnhalmazatban szereplő egyik bűncselekmény büntetési tétele kedvezőbb, még nem feltétlenül eredményezi az enyhébb elbírálás lehetőségét, ezért át kell tekinteni a két jogszabály többi, jelen esetben irányadó rendelkezését a büntetés kiszabásával összefüggő és az elbírálásra kiható olyan kérdésekre vonatkozóan is, mint bünszervezet, illetve a bűnhalmazat kérdése.
- [210] Az 1978. évi IV. tv. 85. § (2) és (3) bekezdését figyelembe véve, továbbá a 91. § (1) bekezdés szerinti bünszervezetre vonatkozó rendelkezések alapul vételével halmazati büntetés esetében a bűnhalmazatban lévő legsúlyosabb bűncselekmény felével megemelt tételét kell a kétszeresére emelni.
- [211] Ehhez képest a Btk. 81. § (4) bekezdésében foglaltak szerint súlyosabb, kedvezőtlenebb elbírálást tesz lehetővé a bünszervezetben való elkövetés esetén, mivel elsődlegesen a bünszervezetre irányadó rendelkezéseket kell alkalmazni, vagyis a halmazati szabályok alkalmazásánál a legsúlyosabb bűncselekményre vonatkozó büntetési tétel felső határának kétszereséből kell kiindulni.
- [212] Összefoglalóan tehát az lehet mondani, hogy amennyiben a szolgálati visszaélés megállapításra kerül, de a bünszervezeti elkövetés nem, akkor - a csekély súlyú bűncselekménynek a bűnhalmazatban lévő súlyosabb bűncselekményhez képest való elenyészése miatt - az új Btk. rendelkezéseit, ha azonban a bünszervezet is megállapításra kerül, akkor a régi Btk. rendelkezéseit kell alkalmazni.
- [213] Az elsőfokú ügyészi álláspontra tekintettel szükséges hangsúlyozni, hogy az elsőfokú bíróság ítélete 192. oldal V. bekezdésében kifejtett álláspont téves az alábbiakra figyelemmel.
- [214] A befolyással üzérkedés büntette megállapításának feltétele, hogy az elkövető arra hivatkozzon, hogy hivatalos személyt fog befolyásolni. A befolyásolás tudatos ráhatás a hivatalos személyre annak érdekében, hogy ne kizárólag a jogszabályok és az adott ügyben megállapítható tényállás alapján járjon el, hanem a befolyással üzérkedőre és annak ügyfelére tekintettel, más szempontok alapján az utóbbi javára döntsön. A befolyásolásra hivatkozásnak nem okvetlenül kifejezettnek, de a körülményekből félreérthetetlennek kell lennie. Az elkövető befolyása, amelyre hivatkozik, akár valóságos, akár színlelt lehet. A lényeg az, hogy az „ügyfél” azt valóságosnak hiszi, és annak érvényesítése érdekében adja az előnyt. [Dr. Kónya István szerkesztette Magyar Büntetőjog Kommentár a gyakorlat számára, HVG-Orac Lap- és Könyvkiadó Kft. 1157. oldal IV., VIII. és X. bekezdések]
- [215] Ha az elkövető csupán színleli, hogy hivatalos személyt befolyásol, a cselekmény kizárólag befolyással üzérkedésnek (és nem csalásnak) minősül. [Dr. Kónya István szerkesztette Magyar Büntetőjog Kommentár a gyakorlat számára, HVG-Orac Lap- és Könyvkiadó Kft. 1158. oldal III., IV., és XIII. bekezdések]
- [216] Akkor is megvalósul, ha az elkövető a bűncselekmény háttérében levő hivatalos eljárás befejezése után kéri vagy fogadja el az előnyt, arra hivatkozással, hogy hivatalos személyt befolyásolt, illetve vesztegetett meg [BEH 1981. 250. old.] [Dr. Kónya István szerkesztette Magyar Büntetőjog Kommentár a gyakorlat számára, HVG-Orac Lap- és Könyvkiadó Kft. 1159. oldal II. bekezdés]

- [217] A bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló 61/2008. BK vélemény 3. pontja akként rendelkezik, hogy a bűncselekmény megnevezése után, zárójelben, fel kell tüntetni a bűncselekmény alapesetének - s ha megvalósult, minősített esetének - törvényi tényállását (diszpozícióját) és büntetési tételét meghatározó törvényi rendelkezéseket. Ezen pont a) alpontja ugyanakkor rögzíti, hogy nem kell feltüntetni a Btk. általános részének azokat a rendelkezéseit, amelyeket a szöveges minősítés tartalmaz, azaz a folytatólagosságot, az elkövetői vagy az elkövetési alakzatokat meghatározó törvényhelyeket. Bár a BK vélemény e körben nem nevesíti az időbeli hatályra vonatkozó törvényhelyre vonatkozó utalást, azonban nyilvánvalóan ezen jogszabályhely feltüntetése sem történhet meg, az időbeli hatályra vonatkozó rendelkezéseknek az ítélet jogi indokolásában kell szerepelniük.
- [218] Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú ítélet rendelkező részében az I. - VIII. rendű és XIII. rendű vádlottak terhére rótt bűncselekmények minősítéseinek törvényhelyeiből a folytatólagosan történő elkövetésekre, továbbá az I. - VIII. rendű és X. rendű vádlottak esetében a társtettesként történő elkövetésre, míg az I. rendű vádlott esetében a bűnsegédként történő elkövetésre vonatkozó jogszabályhelyekre történő utalásokat is mellőzte.
- [219] Az ítélet tábla észlelte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság ítélete 12. oldalának XII. bekezdésében nem jelölte meg pontosan az állam terhén fennmaradó további 316.348,- forint bűnügyi költséget, melyet az iratok alapján indokolt volt pontosítani.
- [220] A jogi indokolás körében továbbá a Be. 561. § (3) bekezdés e) pontjára figyelemmel rögzíthető, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét szükséges az alábbiakkal kiegészíteni, illetve pontosítani.
- [221] A hivatalos személyként történő elkövetésre vonatkozóan a minősítést a Btk. 459. § (1) bekezdés 11. pont k) alpontja alapozta meg.
- [222] Az elsőfokú katonai tanács a büntetés kiszabása körében értékelendő tényezőket az ítélet 205. oldal I. bekezdésétől az 206. oldal I. bekezdéséig túlnyomórészt helyesen feltárta. További enyhítő körülmény az I. rendű vádlott vonatkozásában, hogy 27 évig látott el hivatásos szolgálatot, melynek tartama alatt 16 alkalommal részesült dicséretben, a III. rendű vádlott vonatkozásában, hogy 17 évig látott el hivatásos szolgálatot, melynek tartama alatt 3 alkalommal részesült dicséretben, míg a X. rendű vádlott vonatkozásában, a 21 év hivatásos szolgálat, melynek tartama alatt 2 alkalommal részesült dicséretben.
- [223] Ugyanakkor az I. rendű vádlott tekintetében mellőzi az ítélet tábla a folytatólagosság, mint súlyosító körülmény figyelembevételét. A III. rendű vádlott tekintetében azonban további súlyosító körülmény, hogy hivatásos szolgálata alatt már egy alkalommal fenyítésben részesült.
- [224] Az ítélet tábla itt kívánja megjegyezni, hogy a II. rendű vádlott tekintetében a kriminológiai értelemben vett visszaesői volta a terhére csak akkor értékelhető, amennyiben az előéleti adatok pontos rögzítése ebben a körben megtörténik. A jelenlegi erkölcsi bizonyítványa szerint azonban a II.r. vádlott büntetlen előéletű, ez a vádlott vonatkozásában enyhítő körülmény, erre figyelemmel a súlyosító körülmények közül a kriminológiai értelemben vett visszaesői voltára történő utalást mellőzi az ítélet tábla.
- [225] A feltárt és pontosított enyhítő és súlyosító körülményeket, a cselekmény tárgyi súlyát, a bűnösség fokát és a vádlottak személye társadalomra veszélyességét is megfelelően értékelte az elsőfokú bíróság akkor, amikor a büntetési célokat a vádlottakkal szemben ítéletében meghatározott büntetések, illetve intézkedések kiszabásával, illetőleg alkalmazásával találta elérhetőnek. Helyesen

számította ki az irányadó középértékeket is, melyhez képest a megállapított büntetési tartamok és alkalmazott intézkedések is arányosak, a bűnösségi körülményeket akceptálóak, így azok enyhítésére és súlyosítására sem látott alapot az ítélőtábla a fentebb kifejtett bűnösségi körülmények körében tett pontosítások ellenére sem, mivel azok eltúlzottan enyhének vagy súlyosnak sem voltak tekinthetők.

- [226] Itt szükséges utalni arra is, hogy a bíróság nem értett egyet az I. rendű vádlott védőjének azon álláspontjával sem, miszerint a korrupciós cselekmények ne lennének elszaporodottak. A katonai tanácsok ítélkezési gyakorlatában ezen cselekmények országosan és helyi szinten is rendkívül elszaporodottnak tekinthetők.
- [227] Az ítélőtábla megjegyzi továbbá, hogy az ítélet 208. oldalán írt azon szövegezés, miszerint amennyiben mégis elmaradt volna valamely bizonyítási indítvány teljesítése, ezen indítványokat a bíróság elutasította szövegrész túlzott általánossága okán nem elfogadható. A Be. 563. § (3) bekezdés f) pontjának helyes értelmezése alapján az elutasított bizonyítási indítványokat minden esetben konkrétan szükséges feltüntetni. Ezen indokolás elmaradása azonban az ügy érdemi megítélésére kihatással ugyancsak nem bírt, azt az ügyész, a vádlottak és védők sem sérelmezték egyebekben.
- [228] Az elsőfokú katonai tanács valamennyi vádlott esetében maradéktalanul feltüntette az alkalmazott jogszabályokat, ugyanakkor az I. rendű vádlott tekintetében a fellebbviteli bíróság az ítélet 208. oldalának V. bekezdésének jogszabályi hivatkozásait a bűnösség megállapítása körében a Btk. 459. § (1) bekezdés 11. pont k) alpontjára, a szabadságvesztés kiszabása körében a Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontjára és Btk. 81. (1) - (3) bekezdéseire, a közügyektől eltiltás kiszabása körében a Btk. 61. § (1) bekezdése és 62. § (1) bekezdésére, az előzetes fogvatartás beszámítása körében a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdéseire, a lefoglalás megszüntetése körében a Be. 311. § (6) bekezdésére és a Be. 321. § (1) bekezdésére, és a bűnügyi költség körében a Be. 574. § (1), (2) és (4) bekezdéseire történő hivatkozásra pontosítja.
- [229] A II. rendű vádlott vonatkozásában továbbá az ítélet 208. oldalának VII. bekezdésének jogszabályi hivatkozásait a szabadságvesztés kiszabása körében a Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontjára és Btk. 81. (1) - (3) bekezdéseire, a közügyektől eltiltás kiszabása körében a Btk. 61. § (1) bekezdése és 62. § (1) bekezdésére, a lefoglalás megszüntetése körében a Be. 311. § (6) bekezdésére és a Be. 321. § (1) bekezdésére történő hivatkozással szükséges pontosítani.
- [230] A III. rendű vádlott vonatkozásában továbbá az ítélet 209. oldalának III. bekezdésének jogszabályi hivatkozásait a bűnösség megállapítása körében a Btk. 459. § (1) bekezdés 11. pont k) alpontjára, a lefoglalás megszüntetése körében a Be. 311. § (6) bekezdésére és a Be. 321. § (1) bekezdésére történő hivatkozással szükséges pontosítani.
- [231] A IV. rendű vádlott esetében az ítélet 209. oldalának V. bekezdésének, míg a IX. rendű vádlott tekintetében az ítélet 210. oldalának VIII. bekezdésének jogszabályi hivatkozásait a lefoglalás megszüntetése körében a Be. 311. § (6) bekezdésére és a Be. 321. § (1) bekezdésére történő hivatkozással indokolt továbbá pontosítani.
- [232] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg az egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel a Be. 599. § (1) bekezdése alapján tartott nyilvános ülésen - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.
- [233] A Be. 613. § (1) bekezdése alapján - figyelemmel a Be. 6.... § (1) bekezdésére is - állapította meg az

ítélőtábla a XIII. rendű vádlott kirendelt védőjének a nyilvános ülésen való megjelenésével kapcsolatban felmerült bűnügyi költséget, melyet a Be. 632. § (4) bekezdése alapján az állam visel.

[234] A Be. 615. § (1) és (2) bekezdésében írt törvényi feltételek hiányában a határozat ellen további fellebbezésnek helye nincs.

Budapest, 2021. január 29.

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kálmánczi Antal János hb. főhadnagy s.k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Vadócz Attila Béla hb. őrnagy s.k.
a tanács tagja

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának 42.Kb.2/2017. számú ítélete **I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r., IX.r., X.r. és XIII.r.** vádlottak tekintetében a rendelkező részben írt változtatásokkal 2021. január 29. napján jogerős és végrehajtható.

, 2021. január 29.

. Belovai Henriette hb. százados s.k.

a tanács elnöke